No. 2428 Zaterdag 26 Juli 1930. [illegible] Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie Otrabanda, Tel. 507
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Iets om over na te denken.

In „De Tijd" van 9 Mei ll. lazen we een ingezonden stukje, getiteld: „*Voor het Groote Gezin*" en onderteekend door „*Een vader van tien kinderen*."

Dat in onzen tijd, die zich steeds meer in paganistischen geest ontwikkelt, het groote gezin dikwijls maar al te zeer in het drang komt, wie zal er zich over verwonderen!

Waar genotzucht hoogtij viert is geen plaats meer voor groote gezinnen. Wat geeft men erom, dat men meewerkt aan de langzame en geleidelijke ontwrichting, ondermijning en afbraak van de maatschappij, leve het genot! en . . . . après nous le déluge!

Tot zelfs in kringen waar men beter weet, althans moet weten, — en waar men beter zou verwachten, mangelt het dikwijls aan klaar besef van de waarde, zoo moreele als economische, van het groot gezin voor de menschelijke maatschappij.

En van regeeringswege, hoe weinig is 't wat er nog gedaan is voor het groote gezin!

De „*vader van tien kinderen*" begint met de klacht, geuit in den aanhef van een „Haagsche Brief" in De Tijd, dat er n. l. „in kath kringen hier en daar ontstemming (heerscht), dat er van *regeeringswege* niet meer gedaan wordt voor het groote gezin", — en met de waarheid, een wel treurige, dat „*geen andere partij* dit punt (n. l. bescherming van het groote gezin) heeft overgenomen op haar program."

Doch als zelfs zoo tallooze katholieken niet bereid zijn, zich voor een groot gezin eenig offer te getroosten en de werkelijke nooden van een groot gezin zoo weinig aanvoelen, hoe kan men dan van anderen verwachten, dat ze er warm voor loopen! en bereid gevonden worden hun belastingpenningen ervoor te offeren!

Zeker, men kent de nooden, — veel menschenkennis is er trouwens niet voor noodig; — maar als men ze gaat bespreken, raken alle op den achtergrond op één na, de finantieele nood.

„De ouders, aldus genoemde vader van tien kinderen, — de ouders van groote gezinnen bezitten de fierheid, zoolang ze kunnen, van hun armoede niet te getuigen, althans geen finantieelen steun te vragen. En voor zoover ze toch zouden vragen, moet de Staat maar helpen. Dat is wel gemakkelijk. Handen op den zak houden.

En, dit tusschen haakjes, hoe snel zijn ook de beste katholieken niet klaar, om tegenover nooden der groote gezinnen te zetten, de voordeelen van meerdere levensvreugde, onbezorgden ouden dag, ruime inkomsten, als de kinderen gaan verdienen, redzaamheid der kinderen, die reeds van jongsaf hun rechten moesten handhaven tegenover zusjes en broertjes!

En, zooals het dan veelal wil gebeuren, men zucht eens, doet 'n trek aan de sigaar, neemt 'n teug uit zijn glas en praat over wat anders.

Of men gaat verder, door 'n gevoelig hart gedreven: De Staat moest zorgen voor betere woningen, goedkooper onderwijs, minder belasting, desnoods nog toeslag, als de kinderen leeren willen: de verwante partijen moesten helpen met dit en dat, en . . . . . men laat z'n glas nog eens vullen.

Maar, welke huiseigenaar geeft, als hij een goede woning voor een groot gezin heeft, aan een kinderrijk gezin de *voorkeur?* Welke werkgever plaats *eerst* de vaders van groote gezinnen? Wie *beijvert* zich groote gezinnen voort te helpen?"

„Vraag eens, waarom is deze benoemd en niet die vader van 'n groot gezin, waarom wordt uw huis juist aan hem verhuurd?" . . . . .

„En veelal zal het antwoord hierop neerkomen, dat middelijk of onmiddellijk het groote gezin geweerd wordt; zeer dikwijls is een betrekkelijk pauperschap, dat zich uit, vooral in minder *uiterlijke* beschaving, minder fijne omgangsmanieren, mindere bekendheid met wijn- en automerken, mindere kleeding, mindere relaties, van wie een „tip" te verwachten is, oorzaak van *achteruitstelling* der groote gezinnen en hun ouders. En dit heeft op die gezinnen weer zulk een terugslag, dat vader en moeder op sommige momenten hun kinderzegen 'n vloek zouden noemen, of dat ze de schouders ophalen en veel mooi geschrijf en gepraat huichelarij noemen.

Maar, als het geloof dan niet is als een rots, als de zucht naar comfort dan niet murw gekneed is, of, als de bitterheid alle gevoel heeft afgestompt, dan komt de kinderbeperking met haar uiteindelijk gevolg: heidendom. En dat gevolg komt zekerder dan bij het bezoeken van een openbare school, bij verpleging in een niet-katholiek ziekenhuis of opvoedingsinrichting. Dat gevolg maakt kath. onderwijs, armenzorg, ziekenverpleging, organisatie, pers en lectuur tot een arbeid met bellenblaasresultaat."

't Zijn harde waarheden, die hier ten beste gegeven worden, maar daarom niet minder waar.

Laat ieder ze ter harte nemen, want dat verdienen ze, dubbel en dwars. Heel wat levensgeluk en levensblijheid kunnen door het niet opvolgen ervan voor altijd verwoest worden, tot nadeel van de maatschappij; — terwijl omgekeerd elke vermeerdering van levensgeluk noodzakelijk de geheele maatschappij ten goede komt.

Het groote gezin verdient de bescherming van staat en particulier, — al moge er een partij zijn die beperking van het aantal geboorten een verblijdend teeken van vooruitgang waagt te noemen, zooals nog kort geleden een van Nederland's grootbladen durfde te schrijven. Van waarachtig sociaal voelen getuigt, dat men in sommige landen is overgegaan tot het premiestelsel voor de groote, kinderrijke gezinnen.

Wij hopen binnenkort eens terug te komen op de in het maatschappelijk leven zoo diep ingrijpende kwestie van de bescherming van het huisgezin.

INGEZONDEN STUKKEN.

(*Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.*)

ADRES

Aangeboden aan den heer LAMPE bij zijn aftreden als Gezaghebber.

Philipsburg,
St. Martin, N.G.
July 15th, 1930.

To His Honour W. LAMRE
Lieut-Governor of the
Windward Islands.

Your Honour,

On the eve of your departure from these Dutch Windward Islands, where you have long and faithfully served the Government and the people of the three Islands, we the Local Councillors of St. Martin, in the name of all well-thinking ihhabitants. take this opportunity to express to you and your amiable lady our very best wishes for your future happiness, and at the same time oure sincere regret at your being removed now, when it appears as if your strenuous efforts for years to advance the welfare of these islands, that you love so well, are beginning to bear fruit.

It is not for us to inquire into the reasons why the Colonial Government should have only now discovered that is in the interest of these islands to appoint some one els in your stead, after having maintained you here for more than three years, a longer term than any of your three immediate predecessors served. Such and unusually protracted acting appointment can only be construed as an admision by the Government of your fitness for the office of Lieut-Governor of these islands.

We regret that you have not been privileged to enjoy the full emoluments of your office as if you had been permanently appointed, and such as your predecessors enjoyed, and your successor is guaranteed.

We feel that this should be said, because it is a fact, and one that will bear close investigation, that not one of your predecessors of recent times has shown the interest that you have consistently manifested in the welfare of these islands and their communities, and you have proved yourself equal to the best in all those qualities that go to the making of an able and succesfull Gezaghebber.

In your position as Gezaghebber it was not to be expected that you could please everybody in everything. But we believe that your decisions have always been actuated by honest motives and the best intention. We have admired the spirit of optimism that from the beginning has characterized your administration of your affairs. You have never proposed, as others have done, to abandon this islands. or to regard all idea of improvement as hopeless and ridiculous. With a courage and cheerfullness that seemed rather to increase than weaken in the face of difficulty and opposition, you have been untiring and persistent in your efforts for a brighter future for these long-neglected Islands.

That you have not been able to carry into effect everything that you proposed during your term of office has been no fault of yours.

But the works that you have accomplished, together with those that appear on the Budgets for 1930, and 1931, to be later put into execution, will stand as a memorial to you.

Among the many improvements either achieved or on the road to achievement, we would mention the measures that have been taken to improve our sanitary conditions, such as the establishment of a proper scavanger service in the Town; the erection of public latrines; a much-needed cemetery for the people of Lower Prince's Quarter; the securing for the first time of a supply of good drinking water for the public by providing two large cisterns in the Town, one of which is completed; the fulfilment of an old dream in the building of a good quarantaine station, with a new road leading thereto. You have also given careful attention to the public works of other kind, such as the thorough renovation of the courthouse and other Government offices; the new road over Mt. William, which has been a great boon to travellers; the contemplated repairs and extension of the wharf, with the purchase of a crane for same; the thorough repair of our roads (promised on the 1931 Budget); the most desirable and eagerly-looked-for islands by radio.

We congratulate you on the success so far of the agricultural experiments in cocoanuts and pines, and the promising chicken farm, which have been carried out in St. Eustatius through your initiative and under your direction. While you have not been permitted to accomplish in these directions all that you wished to do, you have certainly done more in that island than has ever been attempted before. The results, although not yet on a large scale, are a very satisfactory beginning of what may later prove to be flourishing industries. We also know that you have entertained and recommended still more far-reaching proposals for St. Eustatius, and possibly later for our own island, in the direction of cotton planting, and our hope is that these preliminary negotiations, opened by you, will not break down, but will end in the firm establishment of the industry.

You have had to carry through some of these experiments in spite of the scorn and ridicule to which you were exposed at the time in the Curaçao press, and you can be proud of these achievements, as well as of the highly improved sanitary conditions in St. Eustatius, where many concrete latrines have been built, also a number of new and neat houses for labourers out of the Hurricane Fund.

Special mention should be made of the greatly improved mail service, which you have maintained between these islands and St. Thomas, at a point of efficiency never before attained. It is impossible, in this connection to refrain from a reference to the attack made upon you in the Curaçao press of recent dates, supported by editorial comment; but it must be a cause for satisfaccion to you, as it is to us, that the Editor has more than once tendered his apology for having been misled into believing the base aspersions of your enemy-in-ambush.

It is a source of special gratification to us that we are able to put on record our testimony to the moral influence that has marked your life among us. No ond has had to feel ashamed in referring to you as our Gezaghebber.

Socially, and with the able assistance of your charming and highly-esteemed lady as hostes, you have upheld the best traditions of the past. Especially during the visits of warships, Dutch or foreign, wich visits have occurred oftener during your time than formerly, you have kept high the dignity of our flag and nation, and spared no efforts or money to make the stay of our visitors as pleasant as possible.

Officially your term of office has been a hard one. With your every step and action scrutinized by envious minds you have been constantly exposed to base and anonymous attacks in the public press of Curaçao, and even of Holland, and by those who were supposed to assist you, and who made professions of friendship to you. We are convinced that the attacks so unwarrantably made upon you have sprung from the jealousy of some who failed where you have succeeded, and the desire of others to secure for themselves a position which carries with it certain undoubted advantages, financial and otherwise.

We thankfully acknowledge that your confidence in the future of these islands has done much to arouse the slumbering energy of the people, and will prove of far greater benefit to them than the exhausting thereof, by encouraging and furthering a policy of emigration.

Having heard so much about the justice and fairmindedness of His Excellency, our New Governor of Curaçao, we firmly believe that when he realises the situation, not as it has been misrepresented, but as it really is, His Excellency will see that justice is meted out to you.

We are approaching His Excellency with the proposal that he permit us to have some permanent and worthy memorial of you and your earnest labours among us, by naming after you some existing public place or some new work to be carried out. And we sincerely hope that His Excellency will grant this request.

You have, we trust, many years of splendid service before you. In years to come you may look back on the difficult times you spent here as not the least fruitful in experience, and in preparation for still more distinguished service.

It will be a great pleasure for us to welcome you one of these days as our permanently appointed Gezaghebber, should your steps be again turned in this direction.

In saying farewell to you, we repeat that you will leave behind you a record of wich neither you nor we have any cause to be ashamed. You will carry with you wherever you go our true regard, and our prayers will follow you that the blessing of Almighty God may rest upon you and your home and family. And may your life's work, wich has had so good a beginning, fulfil our high expectations, and be crowned with success and honour.

We remain, Sir, in behalf of your many friends and well-wishers,

(Signed) W. Netherwood,
(„) J. A. Richardson,
Landraden.

Wd. Side, Saba, July 10th, 1930.

Dear Mr. Editor:

Every Sunday we Anglicans are getting gentle doses of messages from our Receiver. They come to us alternately: one Sunday from the Bottom- and the following Sunday from the Wd. Side-pulpit. Kindly permit me a space for the publication of the most remarkable, which was read from the pulpit of the Anglican Church on Sunday, June 8th. As far as memory reaches it runs thus:

Message from Mr. Hessling:

"...... Out of good source things have come to my knowledge which haye pleased me unfavourably..... The Office is the place for complaints and not the street..... I am to be talked with at the office till late at evening..... The publications which I placard at three places are intended to be read. I do this because I want to give advice to the people, although I am not supposed to give it as the people are supposed to know the law.... There are certain persons in Saba who advice others the wrong way, these persons instigate others against the Government..... I don't want to be popular amongst you Saba people, because I am not accustomed to your mentality...... I mean that it has been made known to me that people gossip about things and persons since my arrival hindering the performance of my functions....."

Moreover, Mr. H. declares that the „Dutch" like „fairplay".... and what we fail to remember perhaps the Anglican parson will be kind enough to supply,

Here's something for you Saba boys.

Mr. H., unlike his countrymen is awfull tender about criticism. He does not wish anyone to get advice outside his opinion.

Mr. H. considers persons laughing at his follies to be „against the Government."

He wants cooperation, but he never mingles with Sabians (and coloured officials) for he „is not accustomed to our mentality."

He is asking us to come to him for advice, but reminding us that he is not obliged to give it. Thanks, very many, Mr. H.

He does not wish to become popular, but stars by having his trumpet sounded from the pulpit.

The one and only home he visits is that of the English Parson; could this place possibly be to source of his informations termed by him „gossips"??

Is entire „Dutch Saba" responsible for this?

The greatest paradox of all is „Dutch like" he wants „fair-play" after acknowledging having listened to gossips and having judged every civilized being of this Islands from „reports and gossips".

We believe you have made an irrevocable blunder Mr. H., and that you are on the wrong tack, nevertheless we wish you Good Luck..

Thanking you for the space allowed Mr. Ed.

Very truly yours,
Miss SABA.

Saba, 13 Juli 1930.

Meneer de Redacteur van de „Amigoe di Curacao"
Willemstad (NWI)

Het ingezonden stukje van „A Sabian" op 28 Juni passo is niet aan mijn aandacht ontsnapt en ik zou U vriendelijk willen verzoeken mij een kans te geven om dezen persoon van repliek te dienen, waarvoor ik U beleefd eenige ruimte vraag in Uw veelgelezen blad.

Allereerst vraag ik me af of het wèl een Sabaan is, die hier heeft geschreven, is het geen rivaal of iemand, die zich „Sabaan" noemt? En dan neem ik aan, dat het een Sabaan is, is hij dan zoo misselijk laf om zijn naam niet te durven noemen?!

Nu de zaak zelf. Ik zou inzender willen verzoeken feiten te schrijven en niet te zeggen, dat ik „kwaad" spreek zonder meer bij monde van den Anglikaanschen Rector en nog wel in zijn kerk. A propos, is deze Geestelijke niet reeds eenige jaren hier en heeft hij niet de noodige ondervinding terzake opgedaan, die niet bepaald in het voordeel van de Sabanen pleit. Dát deze Geestelijke enkele feiten uitsprak, spreekt reeds voor zichzelf!

En laat de inzender niet vergeten dat ik sinds mijn aankomst hier heb gewerkt van 's morgens vroeg tot 's avonds 6 á 7 nur en dat ik daarna of terug ging naar mijn kantoor of thuis werkte.

Ik herhaal, is het wél een Sabaan die hier schrijft? want alle Sabanen weten dat het laatste een feit is en ook enkele „officials" in Curaçao. In en door mijn werk heb ik na enkele maanden mijn ondervinding opgedaan en de mentaliteit „geproefd", Deze ervaring is beter dan al het gepraat van den „man in the street"

Niet alleen ik, maar ook andere „officials" hebben hunne ondervindingen opgedaan, doch ik kan uit hoofde van mijn ambt niet expansief zijn.

Zou ik niet de mentaliteit kennen! Of denkt inzender, dat ik daarvoor 's avonds (als ik tijd zou hebben) in een Sabaansche coterie moet zitten. Als ik dat zou doen, liep ik geducht de kans, dat het m'n prestige zou schaden (de geschiedenis levert de voorbeelden), en ik stel er prijs op te verklaren, dat ik particulier vrij wensch te blijven in mijn doen en laten.

Welke zijn de beleedigingen? Zou ik dat eens mogen vernemen.

Geen enkel weldenkend mensch gelooft toch, dat een Geestelijke die zal overbrengen; dat is immers ridicuul! Doch de dingen die gezegd zijn moeten tegengesproken worden en ik zou tegen de(n) inzender willen zeggen: „qui s'excuse, s'accuse."

Interesse heb ik in Saba en de Sabanen „plenty" en ik ben er zeker van, dat er eerlijke menschen zijn, die dat willen beamen.

Doch er zijn ook menschen, die niet op hun voorman gericht willen worden, die meenen het te weten!

Lang geleden heb ik een publicatie gedaan, waarin werd gezegd, dat ik bereid ben een ieder te ontvangen, die me zakelijk wenscht te spreken, desnoods na vier uur. En ziehier het resultaat!

Is het iemand die tot een kliek behoort en me tracht te compromitteeren in Curaçao? In ieder geval heb ik mijn diagnose vastgesteld. Deze kabaalmaker geeft me een onsmakelijk voorproefje van wat me misschien nog te wachten staat.

Ik vraag geen complimenten, doch dit wil ik wel zeggen, dat ik het voel als een deceptie na een zwaar en moeilijk begin op Saba,. Edoch, „ende desespereer nimmer"!

Als de inzender een man is uit één stuk, komt hij bij me en spreekt vierkant tot me. Ik houd van een „fair play."

Ik dank U, meneer de Redacteur, voor de verleende plaatsruimte en teeken met gevoelens van hoogachting

H. A. Hessling
Loc. Gezaghebber van Saba,

Correspondentie.

Nadat wij het woord gegeven hebben aan den heer H. A. HESSLING, loc. Gezaghebber van Saba, om zich tegen de beschuldiging van „A Sabian" geuit in ons nummer van enkele weken geleden, en van „Miss Saba" zooals hierboven weergegeven, te verdedigen, bestaat er o.i. geen reden om nog verder op de zaak in te gaan — vooral ook om niet meer stof op te jagen dan wel noodig is. Het gaat hier over een kwestie van elkaar begrijpen en waardeeren, waaraan de publicatie van alle door ons ontvangen artikelen geenszins bevorderlijk kan zijn. Wij meenen te kunnen volstaan met de vermelding dat wij betuigingen van adhaesie en sympathie voor den heer HESSLING, en zijn activiteit, ontvangen hebben, in de ingezonden stukken van den eerw. Heer Prior, Angl. Geestelijke en hoofd van de Angl. Gemeente op Saba, van een „Onlooker" en van den heer H. S. Johnson, Koopman op Saba.

Redactie „Amigoe".

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

Mgr. Vuylsteke.

Maandagmiddag bracht Zijne Exc. Gouverneur VAN SLOBBE een bezoek aan Mgr. VUYLSTEKE.

Goddank, is de toestand van Mgr vooruitgaande, en geeft alle reden om het beste te hopen. Polsslag en temperatuur zijn weer normaal, terwijl maag en nieren wederom goed functioneeren. Mgr. gebruikt reeds sinds een week eenig licht voedsel, en we mogen met reden verwachten, dat wanneer de ingetreden beterschap zoo voortgaat, spoedig de zwakte van Mgr. overwonnen zal zijn. Eind volgende week hoopt de dokter het gipsverband te kunnen wegnemen.

Wij vragen onze katholieken een aanhoudend vurig gebed voor een spoedig algeheel herstel van de gezondheid van Onzen zoo beminden Apostolisch Vicaris.

De Kerk van Wishi

nadert haar voltooïng. 't Is een mooi, schilderachtig bouwwerk, dat om zijn keurige afwerking en vriendelijk aanzien, zoo binnen als buiten, algemeen geroemd wordt. Binnenkort zullen we een meer gedetailleerde beschrijving ervan geven.

Soeur Maria Paôla. ✠

Woensdagvond omstreeks negen uur overleed te Welgelegen in den jeugdigen leeftijd van 31 jaren, de eerw. Zuster MARIA PAÔLA (In de wereld mej. Maria H. Hart, geboortig van Bonaire).

Reeds ruim veertien dagen had zij liggen verlangen naar het uur van scheiden, — naar de komst van Hem, aan Wien zij geheel haar jeugdig leven met al zijn liefde geschonken had, haar Hemelschen Bruidegom. Groot waren de benauwdheden die haar kwelden, de pijnen die haar zwak en uitgeteerd lichaam martelden, en zoo goed als geen oogenblik rust gunden. De H. Communie was het eenige wat gedurende al die dagen over haar lippen kwam. Met een engelachtig geduld heeft zij alles verdragen: geen zucht, geen klacht, ook niet te midden van de grootste pijnen.

Wie haar kende [illegible] van haar houden, om de beminnelijkheid van haar karakter; — zij die geen grooter geluk kende, dan anderen te helpen en anderen van dienst te zijn.

Zij was de goedheid in persoon; stipt in het volbrengen van haar verplichtingen, ook van de kleinste, — en heldhaftig in het vergeten van zich zelf, alles voor allen.

Maar kort zijn de jaren van haar [illegible] leven. In 1921 deed zij haar [illegible] bij de Zusters [illegible] van Roozendaal alhier, en op 8 December 1923 deed zij haar H. Professie. Maar groot zijn de verdiensten die zij door haar leven van offer en lijden heeft verworven.

Schoon zal haar kroon zijn!

Geheel overgegeven aan Gods H. Wil, gaf zij haar schoone ziel aan haar Schepper weer.

Donderdagmiddag had de plechtige begrafenis plaats. De Respons werd verricht door den Hoogeerw. Pater Vicaris M. VAN DEN ELSEN, met assistentie van Mgr. ELLIS en Pater VERRIET.

Haar familieleden, Zusters, Paters en Fraters en een zeer groot aantal vrienden en bekenden vergezelden haar stoffelijk overschot ter laatste rustplaats.

Onze hartelijke deelneming aan hare geachte Familie en aan haar dierbare Medezusters.

R. I. P.

Op 28 Augustus 1930 is de eerste trekking van de Loterij ten bate van het „Theater Brion", en daarna telkens om de vier weken.

Welkom.

Per SS. „Venezuela" arriveerden hier Woensdag de drie kinderen van Zijne Exc. Gouverneur VAN SLOBBE die in Holland op studie zijn, om hier in familiekring de vacantie door te brengen.

Van harte welkom en prettige vacantie.

All America Cables.

Volgens een bericht van de U. P. van dd. 18 dezer, heeft Zijne Exc. de Gouverneur van Curaçao, aan de Amerikaansche Kabel Mij., All America Cables Inc. vergunning verleend om een kabel van 600 mijl te leggen van La Guayra naar Curaçao, en verder naar Aruba, Bonaire, Maracaibo en Barranquilla. In October hoopt men met het werk klaar te zijn, dat Curaçao, Aruba en Bonaire met het vasteland zal verbinden en ook aansluiten op het net van de All America in de West-Indies.

Vliegtocht van Zijn Excellentie.

Naar wij vernemen, bestaat er bij Zijne Exc. den Gouverneur plan om per vliegtuig een tocht te maken over de Benedenwindsche eilanden, voornamelijk met het doel om de strategische punten alhier te verkennen.

Gezaghebber Wagemaker.

Verleden week arriveerde hier per SS. „El Libertador", Gezaghebber Wagemaker van Aruba, om enkele zaken van gewicht met het Bestuur te regelen, o.a. ook de kwestie van de exploitatie van het electrisch licht voor Oranjestad, waarvoor de stroom zal geleverd worden door de Arend Petr. Mij.

Dinsdag ll. is Gezaghebber Wagemaker naar Aruba terug gekeerd per SS. „Trujillo."

Hotel Palace.

Woensdag werd op Aruba het nieuwe „Hotel Palace" van den heer J. G. DE CASTRO plechtig geopend. Dit hotel voorziet in een lang gevoelde behoefte. Het is modern ingericht, heeft 15 flinke goed geventileerde kamers, waaronder ook luxe-kamers met eigen bad, ruime salons en een 1ste klas keuken.

[illegible] den heer de Castro voor zijn beleefde uitnoodiging, en succes met zijn onderneming.

Vaarwel.

Per SS. „Stuyvesant" is Donderdag ll. vertrokken de heer Mr W. DIJCKMEESTER, Directeur van de N. H. Bank voor West-Indië, te Amsterdam, vergezeld van Mevr. zijne Echtgenoote en dochter [illegible].

De heer Dijckmeester zal enkele weken in Caracas verblijven, daarna te Maracaibo en dan naar Holland terug keeren.

[illegible] voorspoedige reis.

Goede reis

Per SS. „Stuyvesant zijn Donderdag ll. naar Nederland vertrokken, de heer L. VELTMAN en familie. De heer Veltman heeft zich hier vooral verdienstelijk gemaakt op sociaal-charitatief gebied, als voorzitter van het Apostolaat ter Zee.

Wij wenschen den heer Veltman een voorspoedige reis, een aangenaam verblijf in het moederland en tot weerziens!

Conferentie.

Op vriendelijk verzoek van den heer Dr. HENRIQUEZ, Directeur van den O. G., hield onze bekende en eminente landgenoot Prof. E. E. ECKER Dinsdagavond voor het korps geneesheeren van hier, een conferentie over bacteriologie.

Militaire oefening.

Curaçao begint een eldorado te worden voor oorlogscorrespondenten. Een anderhalf jaar geleden schreef ondergeteekende in dit blad over *„een zeeslag in vredestrijd"* naar aanleiding van het in den grond boren der oude Zeelandia door H. M. Kortenaer; en de vorige week had de inname plaats van het fort Nassau, ook gelukkig in vredestijd. Tusschen deze beide manoeuvres in, had echter de werkelijke overval plaats van het Waterfort door een bende Venezolaansche revolutionairen op den ongelukkigen avond van den 8en Juni.

Toen ik indertijd vertelde van den zeeslag door H. M. Kortenaer, schreef ik: „evenals menschen hebben schepen hun gezichten, waarop je stemming en karakter lezen kunt." Maar als het fort Nassau een gezicht had, dan zou het Vrijdagmorgen heel raar hebben opgekeken, toen het zich voor het eerst in de honderd vier en dertig jaar van zijn bestaan, door gewapende troepen bestormd zag.

Zoo iets had het nu nog nooit meegemaakt. Gebouwd in het jaar 1796 door Gouverneur Lauffer kreeg het den naam van fort Republiek. En toen elf jaar later de Engelschen Curacao veroverden, en het eens toonen kon, welk een kracht het had op zijn gunstige stelling, gaf het zich zonder slag of stoot over en kreeg als belooning daarvoor den naam van fort George ter eere van den Engelschen Koning.

Toen in 1816 de Hollanders Curaçao van de Engelschen overnamen werd het fort Nassau genoemd, en daar sindsdien de Hollanders ongestoord in het bezit van dit eiland bleven, zag ook Fort Nassau geen belegeraar meer langs zijn heuvel opkruipen.

Het moest dus wel een rare gewaarwording geweest zijn voor zoo'n vreedzaam fort, daar op een goeden morgen zich te zien beschoten met scheeps- en veldgeschut, en omringd van gewapende troepen.

Doch het waren manoeuvres.

Zooals steeds bij militaire oefeningen, ging men ook hier uit van bepaalde veronderstellingen, die gedurende de bestorming nog weer met andere veronderstellingen moesten worden aangevuld, zoodat je niet alleen je oogen maar ook je fantasie duchtig moest laten werken.

Gewapende benden revolutionairen hadden in den nacht van Donderdag op Vrijdag het fort Nassau overrompeld en bezet. Doch de Staf van de op Curaçao aanwezige krijgsmacht had in den vroegen morgen van Vrijdag reeds besloten een tegenaanval te doen op het overrompelde fort volgens het hier aangegeven plan.

Drie brigades Mariniers en twee twee brigades Militaire politie zouden uit de richting van Ararat verdekt oprukken tegen het Zuid- en Oostfront van het fort. Op Zuid- en Westfront zou het fort bestormd moeten worden door een landingsdivisie van H. M. van Galen en een brigade van het Curaçaosche Vrijwilligercorps, die vanaf werf de Wilde tegen het fort zouden oprukken. Ondertusschen zou de Van Galen en een sectie van 6 c. M. veldgeschut een bombardement openen op het fort.

Op de vriendelijke uitnoodiging die Luit. Wilschut ons had toegestuurd, namens den leider der oefening Kapitein Ravelli, waren we vroegtijdig op stap gegaan naar de politie post op den berg Altena.

Daar stond reeds Luitenant van den Ende met zijn Mariniers en Politietroepen, kloeke, stoere, lenige kerels, met gebronsde gezichten en in grijsgroene slank omgordelde uitrusting Hij commandeerde juist „Voorwaarts" en aan weerszijden gedekt door de kalkrotsen met overhangend groen, kon de troep nog in gesloten colonne den heuvelweg opmarcheeren, terwijl een truck met kanonnen volgde. Maar al heel spoedig dreigde de uitkijk van het fort en daarom trok men in groepjes van zes a zeven man het struikgewas in, waarheen we ze bij gebrek aan marschtenue, maar niet meer volgden.

Commandant Winkel was nu zoo vriendelijk ons met zijn auto verder te brengen, naar het 40 M. hooge plateau, een 500 M. ten Zuiden van het fort, maar door een diepe vallei hiervan gescheiden.

Van hieruit zouden we een schitterend uitzicht hebben op de operaties. Verschillende burgerlijke en militaire autoriteiten waren hier reeds aanwezig en Luitenant de Boer kwam zich aan ons voorstellen om verdere inlichtingen te geven van de beweging der troepen.

Zoodra het eerste schot van de Van Galen het teeken gegeven had van de opening van het bombardement, kwamen de troepen van Luit. van den Ende in gevechtsformatie van hier en daar achter de huizen van Flor de Marie te voorschijn. Kruipend door het struikgewas, telkens dekking zoekend achter rotsen en kleine heuveltoppen, zagen we ze groepsgewijs zich langzaam voortbewegen; voorop de verkenners, steeds het geweer in aanslag. Tusschen de bewegingen door hoorden we het gillende fluitje van den aanvoerder voor het geven van zijn commando's.

Ondertusschen begon ook het 6 c.M. geschut onder leiding van Luit. Wilschut zijn vuur in het fort te spuwen.

We moesten baan maken voor de manschappen, om hen in hun bewegingen niet te hinderen en aan den rand van het plateau te naderen, toen er en geweldig geweervuur opensloeg, en een helsch geratel als van maaiende machinegeweren tegen heuvels en fortmuren weerkaatste. Van het fort lieten de Luitenants ISBRÜCKER en WINKEL met hun mannen van de Curaçaosche Burgerwacht, dit vuur niet onbeantwoord. Maar het weerhield toch Mariniers en Politietroepen niet, om als de klipgeiten van de steile rotswanden naar beneden te springen, om in de vallei weer spoedig dekking te zoeken achter struikgewas en kleine heuvels.

Het geweervuur hield aan en versterkte bij tusschenpoozen.

Onderwijl hadden we reeds gezien, hoe van de Van Galen twee sloepen met manschappen, onder fort Nassau door, de St. Annabaai invoeren. Gevaarlijk zou men zeggen; maar de vuurmonden van de Van Galen hielden de belegerden in bedwang, en veilig bereikten de landingstroepen onder Luit. VAN WANING de werf de Wilde, waar hij onder dekking van de heuvels, zich kon verbinden met de Curaçaosche Vrijwilligers onder Luit. MEYBOOM. In gesloten colonne zagen we ze nu optrekken den fortweg op, beschermd door de langs den weg staande boomen. Maar toen ze hierdoor niet meer gedekt werden, trokken ze in gevechtsformatie het struikgewas in, tegen Zuid- en Westzijde van den heuvel op. Ook op hen werd spoedig van uit het fort een hevig geweervuur geopend, maar het bleef niet onbeantwoord; en maar steeds trokken van alle zijden de belegeraars een telkens nauwere kring om fortmuren en belegerden.

Het was een heele arbeid de 65 M. hooge fortheuvel te beklimmen, in de tropische zon; maar men kon het zien, de mannen waren getraind. En met veel belangstelling volgenden de toeschouwers, vooral de Gouveneur, de successen van de belageraars.

Voortdurend bleef het geweervuur knetteren tusschen de bergen; en als om de werkelijkheid te vergooten, kwam een ronkend vliegtuig over het fort gevlogen; gelijk een reuzenlibel streek het heel laag over ons heen, als deed het verwachten het uitgooien van bommen in een alles doorsidderende explosie.

Al dichter en dichter bekropen de grijsgroene uniformen de fortmuren, nog steeds zooveel mogelijk dekking zoekend tegen het rikketikkende mitrailleurvuur van de verdedigers. De strijd werd heviger, hoe meer man kwam te staan tegenover man; steeds minder zocht men op het fort dekking, steeds meer koppen op de fortmuren en borstweringen zichtbaar werden Het militaire hart van den Gouverneur ging open, en het kwam uit zijn mond; „Hé, nu daar een zware mitrailleur op."

Kapitein RAVELLI, de leider der oefeningen, was duidelijk te zien boven op den fortweg; aan zijn ordonansen gaf hij een teeken, en deze bliezen nu den aanval. Nu ging het zoo goed het kon, met den bajonet op het geweer, tegen den steilen heuvel op, in stormpas naar de geschoten bressen, die voorgesteld waren door uithangende ladders. Ook de ingang was verondersteld door het geschut te zijn opengeschoten. En in een kort oogenblik was het fort nu in den macht der belegeraars.

Binnen het fort hoorden we reeds de trompetters victorie blazen; de tegenstand binnen was dus niet groot meer geweest.

Na eenige minuten zagen we fortransen en kanteelen versierd met de honderden koppen van „blauwen en rooden", belegerden en belegeraars broederlijk naast elkander, uitrusten van de zeer mooie, maar zeker vermoeiende prestatie, en wachtend op de thee, die binnen het fort hun dorstige keelen lesschen zou.

In goed één uur was de inname geschied.

Het fort Nassau lag daar nu weer met zijn oud vreedzaam gezicht. Op en neer gingen weer de seinvlaggen, de symbolen van handel en nijverheid, maar ook van vrede.

Laten we hopen en bidden, dat het oude fort steeds met dat gezicht blijve neerzien op ons dierbaar Curaçao, en niet anders dan slechts voor een militaire manoeuvre zijn vreedzaam aanschijn zal veranderen

H. M. H.

De conferentie had plaats ten kantore van den O. G. en naar wij vernemen is de lof over het behandelde algemeen.

Koningin-Moeder.

De Gouverneur heeft bepaald, dat op den verjaardag van Hare Majesteit de Koningin Moeder op Zaterdag, den 2den Augustus a.s., van de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en de gouvernementsvaartuigen, van zonsop-tot zonsondergang de vlaggen zullen worden uitgestoken.

MUZIEKUITVOERING

ST CECILIA.

Programma der uitvoering op **3 Augustus** *a. s. des avonds om 7½ uur in de Kiosk op het Brionplein.*

1. The Picadore, Marsch. J. P. Sousa.
2. L'Italienne à Alger, ouverture. Rossini.
3. El Turia, valse. D. Granado.
4. Potpourri Populaire No. 10, Renaud.
5. Otro Tango, Tango. J. Boskaljon.
6. From Schubert's Sketch Book, fantaisie. Urbach.
7. La Gilda, Danza, J. M. Campos.
8. Divina Cadencia, valse. J. Boskaljon.
9. Der treue Husar, Marsch. H. Frantzen.

Onderscheiding.

De heer JULIUS PENHA, Voorzitter van de Kamer van Koophandel, ontving van de regeering aan Chili de medalje van „Verdienste".

Deze onderscheiding dankt hij aan zijn bemoeiingen met betrekking tot den Invoer van Chileensche producten. Proficiat!

Treurig ongeluk.

Zondag gingen enkele jongelui jagen op de plantage Knip. Daar aangekomen lieten zij de auto waarin zij gekomen waren, en waarin een geladen geweer was, een oogenblik ter bewaking aan een jongen van ± 15 jaar. Naar men zegt, nam deze in zijn jeugdige lichtzinnigheid het geweer en mikte op een jongetje van Knip, genaamd Pedrito Kook. Het schot ging af en trof het jongetje in de borst. Onmiddelijk nam men het jongetje in de auto, om het naar het hospitaal te brengen. Doch onderweg overleed het reeds aan de bekomen wonde.

Zondagmiddag had de gerechtelijke lijkschouwing plaats. De zaak is in handen van de politie.

Wij betuigen onze hartelijke deelneming aan de diepdroefde ouders, die op zoo onverwachte en tragische wijze hun kind verloren.

Ontploffing.

Donderdag had er een explosie plaats op de Isla, waarbij en werkman ernstige brandwonden opliep. Onmiddelijk werd hij naar het Sanatorium vervoerd.

Een regent!

Het K.W. schrijft:

„Wij leven nu eenmaal in een tijd, waarin veelzins een neiging schijnt te bestaan, om het middelmatige voor uitstekend te houden en den niet onbegaafde voor een groot man. Deze onnederlandsche maatstaf behoeft men niet aan te leggen, om den nieuwen gouverneur „een regent" te noemen. Voor ons liggen drie stukken, n.l. de memorie van antwoord op het voorloopig verlag der begrooting 1931, de ontwerp-aanvullende begrooting 1930 en de openingsrede van den gouverneur, schrifturen, die getuigenis afleggen van een bepaalde lijn, na eenige maanden reeds getrokken, van een vasten wil, die wel aangeboren zijn zal, van een groote openhartigheid, die vooral den staatsman sieren. Wanneer wij ter kenschetsing een en ander willen noemen, dan zien wij op het programma van den heer Van Slobbe staan: veiligheid, versterking van den band met het moederland, zonder dralen doen wat gedaan moet worden, niet opzien tegen maatregelen, die niet allen zullen bevallen, zuinigheid.

Het niet aan hem te danken voorstel bij de memorie van toelichting der begrooting 1930 gedaan om een reservefonds te vormen, waaruit zou worden geput voor een sluitende begrooting in tijden van economische inzinking of na natuurrampen, waarin wij de hand van den minister van Koloniën meenden te zien, wordt onvoorwaardelijk teruggenomen."

Omtrent de plannen schrijft het blad nog:

Als de plaatsruimte toelaat, hopen wij de eerstvolgende weken nog wel iets over de plannen van den Gouverneur mee te deelen, en daarbij een enkele opmerking te maken. Nu slechts deze. Er ligt in zooveel groote plannen, en nu denken wij in het bijzonder aan die van openbare werken, een gevaar, n.l. dit, dat men wel het geld maar niet de menschen voor de uitvoering krijgt. Wil werkelijk het voorgenomene in drie of vier jaar klaar komen, dan heeft men een staf van leidende ambtenaren noodig en een geweldig groot aantal ondergeschikt personeel, die wij nog niet allen bij elkaar zien. Door aanbesteding is hieraan — niet geheel — tegemoet te komen.

Het zal voor den Kolonialen Raad een groote taak zijn, om deze vlucht bij te houden. Hoeveel waarde er moge zitten in critiek op het kleine, voortaan zullen ook daar de groote lijnen moeten gezien worden. Zoo ver is de Raad nog niet, wanneer hij des gouverneurs opmerking, dat zijn aandacht gericht is op verhooging der middelen, hetzij door verhooging van bestaande of invoering van nieuwe belastingen, beantwoordt met het oude liedje: „Algemeen verklaarde men, dat er, nu de middelen zoo ruim vloeien, geen redenen aanwezig geacht worden te zijn tot verhooging van bestaande of invoering van nieuwe heffingen." Den gouverneur heeft dit niet weerhouden, om in zijn openingsrede nog eens te herhalen, dat de verhooging der inkomsten vermoedelijk zal kunnen worden gevonden in het tijdelijk opvoeren van de belastingen."

De politietroepen en Curaçao.

Kranslegging bij gedenkzuil van Sergeant-majoor Vaas.

Zaterdagmiddag 7 Juni werden door den commandant van het Depôt Politietroepen twee kransen gelegd aan den voet van de gedenkzuil, opgericht te Nieuwersluis, ter nagedachtenis aan den juist een jaar geleden op Curaçao gevallen sergeant-majoor der militaire politie 1. Vaas.

De eene krans werd gelegd namens het Depôtpersoneel en de andere namens een oud-leerling van het Depôt, den heer Kischemöller, thans in burgerbetrekking in Oost-Indië verblijf houdende.

De kranslegging geschiedde in tegenwoordigheid van het vaste personeel van het Depôt en van het deze week aangekomen personeel, dat opgeleid zal worden voor den Hollandschen politietroependienst en werd voorafgegaan door een door kapitein Vermeulen gehouden korte herdenkingsrede, waarin hij de droevige gebeurtenis van het vorig jaar schetste en den persoon van Vaas met zijn karaktereigenschappen en groote plichtsbetrachting op treffende wijze naar voren bracht en iedereen ten voorbeelstelde.

Deze eenvoudige en intieme plechtigheid eindigde met het door alle aanwezige militairen brengen van het militair saluut als eerbiedige hulde aan de nagedachtenis van den op zijn post gevallen makker. K. W.

Militaire politie voor Curaçao.

Omtrent de 6 en 20 Juni uit Holland vertrokken Politie-militairen lezen we nog:

Behalve de militaire en politioneele vakken, welke van belang zijn voor den militairen politiedienst op Curaçao, hebben deze ploegen ook lessen gevolgd in Papiamentsch en Spaansch. Het onderwijs in deze talen werd wekelijks gegeven door mej. A. E. Winkel (Papiamentsch) en Mr. J. A. van Praag, privaat-docent aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam (Spaansch). Dat deze taallessen van groote beteekenis zijn voor bedoelde militairen behoeft wel geen betoog.

Eenzelfde les-program zal ook gegeven worden aan het personeel der nieuwe opleiding, dat binnen eenige dagen op voornoemd Depôt zal worden gedirigeerd en waarvan de sterkte in verband met uitbreiding van den militairen politiedienst op Curaçao en plaatsing van militair politiepersoneel op Aruba, ongeveer 80 man zal bedragen.

Dankbetuiging.

Hiermede betuigen we onzen hartelijken dank aan H. H. Doktoren STRAK en HUGENHOLTZ voor de zorgvuldige behandeling, en aan de Eerwaarde Zusters van het St. Elizabeths Gasthuis voor de liefderijke verpleging tijdens de ziekte en bij het overlijden, aan mijn broeden **J. van Weijen** *bewezen*

J. P. VAN WOERKOM,

G. L. VAN WOERKOM—VAN WEIJEN.

SPOEDBERICHTEN.

ST. MARTIN, en ONDERHOORIGHEDEN

Gezaghebber arrived and has given a good impression. Afternoon of the 15th. farewell for Mr. Lampe. Paper read by „Landraad", explaining the things that Mr. Lampe has done for the island and the things he intended doing. „Landraad" said that those that come after will only carry on the work that „Active Little fellow" has begun, and he hopes to see Mr. Lampe return fully appointed Gezaghebber. After much reading and talking Gezaghebber Meiners got up and said „Behind every dark cloud there is a silver lining".

Judge awaiting the arrival of Griffier. Mother says that the place should or could have been filled by one of our boys. There are many with 7 to 8 years service that are only „schrijvers".

Our present „Ontvanger" a man of many years service has asked for pension.

Mother again says that this place ... be filled by a St. Martiner.

Statia is without a doctor, It is true that the population is small, but even a small place needs a doctor. Let us hope that no one will take sick before the arrival of another doctor.

Morher is busy again and says that the *policemen* in Statia have to pay for all Doctor attendance and medicine.

She also says that the Goverment is going in business; they are busy building three garages, in St. Martin, two of which are to be hired.

Acting Gezaghebber in Saba sent one of the policemen to tell the owner of a cow to stop it m ... o . o ...

Vrijwilligerskorps Curaçao.

OPROEPING:

op Zondag den 27sten dezer des morgens om zeven uur.

Verzamelplaats: Wilhelminaplein.

Curacao Juli 23 1930.

De Commandant

C. N. WINKEL.

Oost en West.

In de op Vrijdag, 18 dezer, gehouden ledenvergadering der Vereeniging „Oost en West' werd met algemeene stemmen besloten een plaatselijke afdeeling der Vereeniging op te richten, welke haar werkzaamheden over het geheele gebiedsdeel Curaçao zal uittrekken, en thans reeds 175 leden teldt.

Het Eere-Voorzitterschap werd opgedragen aan Zijne Excellentie den Gouverneur, die zich bereid verklaarde deze opdracht te aanvaarden, terwijl het verdere Bestuur werd samengesteld uit de Heeren:

Dr. H. POLVLIET, Voorzitter,
Dr. G. H. ESKES, Vice Voorzitter,
H. J. C. BODENBURG-HELLMUND, Secretaris,
H. J. SCHROEDER, Penningmeester
en W. ANTHEUNISSEN.

WAARSCHUWING AAN ONZE STROOMVERBRUIKERS.

Wij maken onze stroomverbruikers erop attent, dat hunne stroomkwitanties over de maand JUNI per 24 JULI j. l. vervallen zijn.

Wij raden onze verbruikers in hun eigen belang aan hun achterstallige rekeningen zoo spoedig mogelijk te voldoen, teneinde ons niet te noodzaken tot afsluiting over te gaan.

ELECTRICITEITBEDRIJF-CURACAO.

25 Jaren kamerspecialiteit voor West-Indië.

Den 28en Juni herdacht de hr. van Vuuren den dag, dat hij voor 25 jaren tot lid van de Tweede Kamer in het district Zevenbergen gekozen werd. Op 29 Juni is deze dag feestelijk herdacht met een huldiging van dezen eminenten afgevaardigde.

„Daarvoor was, aldus de parlementaire correspondent van de Waalbode, ongetwijfeld alle reden, want zonder betwisting kan worden geconstateerd, dat de heer Van Vuuren een der meest geziene en gewaardeerde leden van het parlement is, met een invloedrijke positie waarvan de katholieke partij natuurlijk herhaaldelijk heeft geprofiteerd.

Met de verkiezing van den heer Van Vuuren is het eenigszins eigenaardig gegaan. In December 1892 was de heer Van der Kun, als opvolger van den heer Van Nunen, bij enkele candidaatstelling te Zevenbergen als lid van de Tweede Kamer gekozen en herhaaldelijk zag hij zijn mandaat door de kiezers vernieuwd. Zijn wankele gezondheid noopte hem in 1905 zich niet meer beschikbaar te stellen en in zijn plaats werd toen door de kiesvereeniging als candidaat gesteld de heer Bogaardt, kort daarvoor uit Indië teruggekeerd. Er was echter een sterke strooming in het district, welke werkte voor den heer Van Vuuren, die als Kameroverzichtschrijver van de Tijd en later van de Residentiebode in den lande reeds een goeden naam had. De heer Van Vuuren liet zich bewegen een candidatuur te aanvaarden tegenover den z.g. officieelen candidaat en bij de herstemming, welke noodig was tusschen beide candidaten wist de heer Van Vuuren zijn tegenstander met 2328 stemmen tegen 2295 te staan.

Het zou geheel verkeerd zijn dezen verkiezingsstrijd van 25 jaren geleden volgens den huidigen maatstaf te beoordeelen. De Kath. Staatspartij was in die dagen nauwelijks opgericht en vooral de toestanden in Brabant waren toen geheel anders. Een zekere vrijheid der kiezers moest daar toegelaten worden, ook al omdat de prikkel daarvan den strijd tegen liberalen of anderen in het geheel niet bestond. De verkiezing van den heer Van Vuuren was dan ook volkomen oirbaar en hij werd dan ook direct als een volwaardig lid van de Kath. fractie geacepteerd. Volledigheidshalve vermelden wij nog, dat reeds enkele weken later de heer Bogaardt te Breda gekozen werd. Het zittend lid voor Breda, mr. Baron Michiels van Verduynen, bedankte in October 1905 wegens zijn benoeming tot secretaris van het Hof van Arbitrage en de heer Bogaardt volgde hem op. Later zijn beide heeren, samenwerkende als Indische specialiteiten, de heer Van Vuuren voor de West en de heer Bogaardt voor de Oost, de beste vrienden geweest.

Behalve de zaken onze West-Indische bezittingen rakende, heeft de heer van Vuuren zich bijzonder onderscheiden als financiëele specialiteit, voor welke kwaliteit hij thans ook volgens ons nieuwe kiesstelsel in de Kamer zit, als vertegenwoordiger van de Noordelijke provinciën. Als zoodanig heeft hij in de Kamer een groot gezag, dat hij niet zoozeer ontleent aan zijn welsprekendheid, die imponeert, want een redenaar is de heer Van Vuuren juist niet, maar wel aan zijn groote kennis van zaken, zijn onaantastbare eerlijkheid en zijn onmiskenbare politieke instincten, als we het zoo eens mogen noemen. Want een bekwaam politicus is hij in hooge mate, dank zij scherp logisch denken en vlug inzicht der zaken. Een bekend Kamerlid uit de linkerzijde zeide ons eens, dat de heer Van Vuuren het politieke gras hoort groeien. Als een ander nog zien moet, heeft hij de zaak al door. Zijn optreden gedurende 25 jaar is het onweerlegbaar bewijs, dat de bewering, in den jongsten tijd nog al eens geuit, dat de politiek iemand noodzakelijk omlaag moet halen, op zijn zachtst overdreven is. Wanneer iemand recht heeft op den naam van politicus, dan is het de heer Van Vuuren, maar nog meer rechten kan hij doen gelden op de eeretitels van rechtschapenheid, onpartijdigheid, eerlijkheid en onbaatzuchtigheid. Naar goedkoope populariteit heeft hij nooit gestreefd, een allemans vriend was hij nimmer. Integendeel hij was iemand met een sterke overtuiging, waarvan hij geen duimbreed afweek om bij welke groep ook in de gunst te komen. Men had hem te nemen zooals hij was. De Drenthenaren hebben dit in 1925 ondervonden, toen hij weigerde hun candidaat te zijn. Hij liep toen het groot gevaar zijn kamerzetel, waaraan hij zeer gehecht was, te verliezen, maar dit riskeerde hij veel liever, dan een kiezerscorps te vertegenwoordigen, dat hem niet onbeperkt zijn vertrouwen wilde schenken. De plaatsruimte ontbreekt ons helaas om verschillende feiten te memoreeren uit zijn 25 jarig kamerlidmaatschap. Een slechts willen we noemen, de interpellatie, naar we meenen de eenige door hem ooit gehouden, in Juni 1915, toen minister Pleyte aan de markt kwam met een koloniale leening ten laste van Ned. Indië en waarvan niet ten onrechte verwoed werd, dat meer dan het toelaatbare aan den strijkstok was blijven kleven.

De heer Van Vuuren heeft toen met zijn interpellatie, een debat ingeleid op een wijze, dat daarover thans nog in het parlement wordt gesproken als een bewijs op welk een hoog peil vroeger interpellaties, die toen tot de zeldzaamheden behoorden, stonden.

Als een van de meest belangrijke resultaten van zijn parlementair werk mogen we ook nog wel noemen de totstandkoming van de financieele gelijkstelling op Curaçao, welke hij door een even tactvol als krachtig optreden van het vorige kabinet wist doorgevoerd te krijgen.

Dat de regeering zijn adviezen op hoogen prijs stelde bewijst het feit, dat hij in tal van belangrijke staatscommissies werd benoemd. We noemen die van de financieele verhouding tusschen rijk en gemeenten, van de commissie betreffende onderzoek aangaande geldelijke en persoonlijke lasten der landsverdediging, van de staatscommissie inzake regelen voor de ouderlijke macht en voogdijschappen, van een commissie voor de financiering der sociale wetgeving enz. Dan is hij nog lid van talrijke belangrijke colleges op de meest varieerende gebieden.

En dan spreken we nog maar niet van het omvangrijke werk, dat hij op sociaal charitatief gebied buiten de politiek om doet.

En al dit omvangrijke en ingewikkelde werk verricht hij, ondanks het feit, dat hij reeds jaren lang, al is het den laatsten tijd gelukkig heel wat beter, gekweld werd door een even pijnlijke als lastige aangezichtspijn, welke hem echter nooit belet heeft, al zijn openbaar werk in de Kamer en in den Haagschen gemeenteraad zonder eenige onderbreking te verrichten.

Het is een arbeidsprestatie en plichtsbetrachting welke eerbied en waardeering van vriend en tegenstander afdwingt.

Daarom kunnen we het zoo goed begrijpen, dat men in het Noorden behoefte voelt dit zilveren feest van den heer Van Vuuren als Kamerlid feestelijk te herdenken.

Want als iemand daarop recht kan doen gelden, dan is het de heer Van Vuuren, al zal misschien ook niemand zoo weinig neiging gevoelen om als feestvarken te fungeeren als hij."

* * *

Curaçao, en heel speciaal de katholieke missie van Curaçao is veel verplicht aan den heer Van Vuuren. Als een onverschrokken strijder heeft hij op de bres gestaan om de belangen van Curaçao te verdedigen, dikwijls tegen gouvernementeele schrielheid en op de spits gedreven zucht tot bezuiniging.

Het bijzonder onderwijs heeft in hem een voorvechter gehad, die zonder schroom en zonder ook maar een duimbreed te wijken, pal stond in de verdediging van de beginselen, die hem heilig waren; die niet rustte, voor hij zijn strijd van jaren bekroond zag met de ministerieele belofte dat binnen een tijdvak van drie jaren de algeheele financieele gelijkstelling van het bijzonder onderwijs met het openbaar onderwijs een feit zou zijn.

Wij allen herinneren ons de geharnaste redevoeringen, waarmede jaar in jaar uit, bij de behandeling van de Curaçaosche Begrooting in de Tweede Kamer, de heer Van Vuuren voor den dag kwam. Zijn woord gold als van iemand die met gezag spreekt, — in zijn woorden voelde men zijn groote liefde voor Curaçao, waaraan hij vanaf het begin van zijn politieke loopbaan wel een groot deel van zijn hart verpand moet hebben.

Het moet voor den heer Van Vuuren een groote voldoening zijn, zijn strijd met succes bekroond te mogen zien.

Curaçao, en heel in 't bijzonder, de katholieke missie is den heer Van Vuuren innig dankbaar voor hetgeen hij ervoor gedaan en door zijn onvermoeid en onversaagd strijden heeft mogen bereiken.

Met de betuiging van onze innige dankbaarheid spreken wij de wensch uit dat de Goede God hem de kracht en sterkte geve om nog vele jaren te mogen strijden voor Gods „saeck" en de „saeck" van 't gemeenebest.

„HET SCHILD."

Een bloeiende getuiging.

L. WESTERMAN, pr., schrijft:

Het aloude en eeuwig-jonge Katholicisme grijpt oók den modernen mensch uit onzen machine- en motorentijd nog in de ziel. De Waarheid blijft trekken met de milde kracht van het frissche water. De Katholieke Kerk blijkt onzindig meer dan een machtige organisatie. De beste geesten onzer dagen staan bewonderend voor de Moederkerk en niet weinigen gaan er telkens en telkens weer binnen om er vrede te vinden en geluk en verzadiging van hun wezensverlangens. Veel rondom ons sterft weg. Het Protestantisme kwijnt. Het theoretisch materialisme ligt overwonnen. Maar de Katholieke Moederkerk leeft en leeft intens juist in onze dagen.

Dit zichtbaar feit vormt een zedelijk wonder. Het vaticaansch concilie kon dat terecht verklaren.

Ja, het experimenteel waarnemen en volgen van dit groei- en bloeiproces schept een sterk geluk. Ons geloof vergroot het, het maakt blijer en bewuster onze hoop en onze liefde warmer. En de overtuiging zingt in uw ziel: ja onbetwistbaar, ons Christendom, het is groot, het is rijk, het is fijn.

Wat nu een gemakkelijk, rustig meewerkend middel uitmaakt tot die weldadige geloofsverdieping?

De lezing van het mooie godsdienst-tijdschrift „Het Schild". Werkelijk, het gaat hoogst merkwaardig met dit „Schild". Zijn groei lijkt op het Pinksterwonder.

Sinds 1925 klom het abonnementenaantal van 2400 tot over de 10.000 (tien duizend) en wast nog dagelijks.

Het begint in meer ontwikkelde kringen tot den „bon ton" te hooren, een gezonde mode te worden, van het altijd interessante, deskundig geleide, vlot geschreven, zich zelf—om zijn beste qualiteiten propageerend tijdschrift, abonné te wezen.

Is U nog geen abonné?

Vraagt U dan eens een gratis-proefnummer. Duizenden deden dit de laatste vijf jaren. Duizenden zijn sindsdien trouwe grage lezers van „Het Schild" geworden en gebleven. Want qualiteit propageert zich zelf. Tientallen van Katholieke en niet-Katholieke lezers en lezeressen— ook bij dit laatste is geen letter goedkoop reclamegeschetter — schreven spontaan aan de redactie (Professor Verhaar c.s. te Warmond) hun dank en hun lof over den hoogstaanden inhoud van elke aflevering.

En de prijs is verbazingwekkend gering.

Ook dat geeft ieder toe.

Nog eens, het is geen almanak, geen keukenboekje, evenmin een vaktijdschrift voor priesters en theologen. U krijgt degelijke, aangename en actueele beschouwingen over het Katholicisme in al zijn vormen en verschijningen, over de actie onzer H. Kerk in binnen-en buitenland; over het rijke leven onzer Moederkerk in al de uitingen van haar grandioos bestaan.

Verder is „Het Schild" bestemd om alle hedendaagsche religieuse stroomingen en niet-Katholieke Kerkgroepen te beschrijven en te volgen, zakelijk en wetenschappelijk zonder eenige onvruchtbare polemiek,

Mogen nog meerderen helpen verspreiden. Het gaat hier om een dringend noodigen, modernen vorm van evangelisatie, die talloozen tot licht, tot steun, tot een openbaring zal worden

Mocht er b.v. geen Katholiek naar Indië vertrekken zonder een abonnement op „Het Schild". Het zal mee de goede Tobiasgids zijn in het land der verstrooiing.

U maakte nog geen kennis met „Het Schild"?

Vraag een gratis proefnummer bij Fr. Richardus. St. Thomas-College.

West-Indische Padvinders Vereeniging.

Donderdag 10 Juli ll. had de eerste bestuursvergadering plaats van de W. I. P. V. Het bestuur vergaderde in het „Gouverneur Barge's Bad" onder leiding van den voorloopigen Voorzitter en troepenleider, den heer van der Maarel, die de nieuwe bestuursleden hartelijk welkom heette.

De voorzitter begon met een verslag te geven van het werk, zooals het zich hier ontwikkelde. De troepenleider was begonnen met de oprichting van 4 patrouilles, ieder van 6 man, aan wier hoofd staan de 4 patrouilleleiders door de leden zelf gekozen. De heer Da Costa en de heer Sprock zijn vendelleiders, d. w. z. ze staan over een groep van 2 patrouilles en hebben de leiding van hun groep. De heer van der Maarel heeft hierbij de hoofdleiding, maar bovendien heeft hij nog 26 nieuwe leden op te leiden tot padvinder. De heer van Geffen is begonnen met eenige horde van welpen, d. i. jongens van 9 tot 12 jaar.

Daarna had de verdeeling der bestuursfuncties plaats.

Als Voorzitter werd met aller goedkeuring aangewezen de heer van der Maarel; als penningmeester werd aangesteld de heer J. de Vries. Pater A. C. de Valk werd gevraagd het secretarisschap op zich te nemen, die dit aanvaarde.

De muziekleiding werd opgedragen aan den heer R. TH. PALM. Voorts zit nog in het bestuur de heer SCHRÖDER. Voor het geval, dat een der bestuursleden afwezig is die vervangen dient te worden voor den goeden gang van zaken is aangewezen als Vice-Voorziter de heer C. N. WINKEL.

Padvindersbijeenkomsten der „Brion troep: (in het „Gouverneur Barge's Bad.)

Eerste Vendel op Maandag 6,30 tot 8,30 uur (3 patrouilles.)

Tweede Vendel op Woensdag 6,30 tot 8,30 uur (3 patrouilles.)

Horde-bijeenkomst (Welpen) op Dinsdag 5,30 tot 6,30 uur. (2 nesten)

Donderdag van 7 tot 9 uur Leidersraad-Leiderscursus.

Zaterdag troepbijeenkomst van 6,30 tot 8,30 uur. Van 8,30 tot 9,15 uur troepraad, bestaande uit patrouilleleiders en assistenten.

Zondagmiddag van 5 uur tot 6 uur Hordebijeenkomst.

De hoofdprijs van de LOTERIJ ten bate van het „Theater Brion" is f. 2.000 (Twee-duizend gulden).

Officiëele Berichten

van de vorige week.

De Heer Ir. A. A. Meyers, is belast met de werkzaamheden van Directeur van Openbare Werken en de heer J. H. Perret Gentil Lz., is eervol ontheven van de verdere waarneming der werkzaamheden van Directeur van Openbare Werken. in Curaçao.

Aan denHeer A. Suares, schrijver ter Inspectie der belastingen is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Heer Sire J. Cardoze is benoemd tot tijd. schrijver en werkzaam gesteld ter Inspectie der belastingen.

De Heer J. van Vollevelde, tijdelijk seinmeester alhier, is uit 's Lands dienst ontslagen.

Tot leden van de Commissie, belast met het afnemen op Curaçao van de examens, bedoeld in de artikelen 30, 31, 33 bis en 42 van de Onderwijsverordening 1907 (P. B. No. 5) in het jaar 1930 zijn benoemd: de Inspecteur van het Onderwijs, tevens voorzitter, Mevr. J. S. G. Haayen-Spit, Hoofd der Wilhelminaschool, Mej. M. C. ten Bosch, hoofd van het St. Martinusgesticht Afd. A., de heer A. Hermus, Inspecteur van de scholen van het Apostolisch Vicariaat, de heer Dr. G. H. Eskes, Rechtskundig adviseur der Cur. Petr. Ind. My., de heer J. G. Veeris, onderwijzer 1ste klasse aan de Hendrikschool en de hr. C. F. Zebregs, hoofd van het St. Thomascollege; tot plaatsvangende leden, Mev. A. N van Drimmelen-van Altena, onderwijzeres 1 ste klasse aan de Wilhelminaschool, de heer F. J. A. Jansen. onderwijzer 1 ste klasse aan het St. Thomas-college, Mej. C. Martin, leerares aan het pensionaat Welgelegen, Mej. L. Meyer, vakonderwijzeres aan de Wilhelminaschool, en Mej. A. J. M. de Wolf, vakonderwijzeres aan het St. Martinusgesticht Afd. A.

De Heer Constant de Lange, hulpkommies der belastingen op Aruba, is op zijn verzoek uit 's Lands dienst ontslagen,

De Heer R. Ruiz, seiner bij den Landsradiodienst op Aruba, is gedurende een door den Gezaghebber van Aruba aan het Hoofd van den post voor D. T. op dat eiland, P. J. Frigerio verleende vrijstelling van dienst voor den tijd van veertien dagen, belast met de werkzaamheden van hoofd van de post D. T. en de leerling seiner alhier H.Harms is tijdelijk geplaatst op den post voor D. T. op genoemd eiland.

De heer L. F. Weyerman, eerste luitenant is eervol ontheven van de verdere waarneming der functiën van hulpofficier van justitie voor Aruba; en de heer H. T. Blokland, eerste luitenant is als zoodanig benoemd.

Mej. Aloisa Daantje is benoemd tot tijd. schrijfster en werkzaam gesteld op het postkantoor alhier.

De tijd. schijver ter Gouvernements Secretarie A. Boomgaart is overgeplaatst naar het postkantoor alhier.

De heer Johan Carl Quast en Mej. Rosa Carmen Servage, zijn benoemd tot tijd. schrijvers en werkzaam gesteld ten postkantore alhier.

Door een biljet van de LOTERIJ ten bate van het Theater Brion te koopen, beproeft men niet alleen zijn geluk, doch tevens draagt men bij voor het theater.

Aangifte voor het Bevolkings-register.

De Ambtenaar van het Bevolkingsregister herinnert de ingezetenen aan hun verplichting om steeds tijdig op het Bevolkingsbureau Fort Amsterdam of bij den Districtmeester aangifte te doen voor het Bevolkingsregister.

Bedoelde aangifte moet worden gedaan:

1. Wanneer men zich op het eiland vestigt.

Alsdan moet uiterlijk binnen twee weken na aankomst, hetzij overlegging van een getuigschrift van verandering van werkelijke woonplaats (verhuisbiljet), hetzij vertooning van paspoort, reis- op verblijfpas, of ander deugdelijk bewijsstuk dan wel aflegging van een deugdelijke verklaring plaats vinden.

2. Als men het eiland gaat verlaten.

Alsdan moet een getuigschrift van verandering van werkelijke woonplaats of bewijs van afschrijving worden aangevraagd.

3. wanneer men binnen het eiland van woning verandert.

Alsdan moet men binnen twee weken na aankomst in de nieuwe woning hiervan kennis geven.

4. Elk hoofd van een huisgezin *moet* **uiterlijk binnen twee weken** *aangifte doen, wanneer in dat gezin eenige verandering plaats grijpt, ook door het opnemen of het vertrek van inwonende dienst- of werkboden.*

Overtreding dezer bepaling kan **gestraft** *worden met hechtenis van ten hoogste* **drie maanden** *of geldboete van ten hoogste* **honderd gulden.**

Curaçao Mei 1930.

De Ambtenaar voornoemd,

2—2 *C. M. MEYBOOM.*

Jaarverslag van de Koninklijke Petroleum Mij.

STIJGENDE WERELDPRODUCTIE.

Aan het verslag der Kon. Nederl. Mij tot Expl. van Petroleumbronnen in Nederl.-Indië over 1929 ontleenen wij het volgende:

Wederom is de wereldproductie van ruwe olie toegenomen en deze bedroeg in 1929 bijna 211 millioen K.G. ton tegen ruim 187 millioen K.G. ton in 1928. In de verschillende landen was de productie als volgt:

	1929 K.G. ton	1928 K.G. ton
Vereenigde Staten	141.992.032	127.152.006
Venezuela	20.367.105	15.590.070
Rusland (volgens niet te controleeren Sovjet-opgaven	14.256.584	12.285.046
Mexico	6 821.707	7.654 852
Perzië	6.022 092	5.600.138
Nederl.-Indië	5.100.000	4.200.000
Roemenië	4.827.278	4.509.787
Colombia	2.836.317	2.768.581
Peru	1.811.596	1.617.742
Trinidad	1.344.833	1.182.953
Argentinië	1.259.302	1.302.214
Britsch-Indië	1.170.374	1.146.821
Serawak	760.166	751 092
Polen	693.018	773.762
Japan	287.636	257.581
Egypte	271.520	268 461
Andere landen	835.156	613.328
	210,656.760	187.674.434

In ons vorig verslag vestigden wij er reeds de aandacht op, dat de petroleumindustrie, en wel voornamelijk in de Vereenigde Staten, bezig was zich zoodanig te organiseeren, dat verspilling van ruwe olie zou worden voorkomen en geen productie zou worden ontsloten waaraan geen behoefte bestond. Hierna vestigt het verslag nogmaals de aandacht op de lezing van den Directeur-generaal, destijds in Chicago voor de leden van het American Petroleum Institute gehouden, „Common Sense in the Petroleum Industry".

De heer Deterding besloot zijn rede met de volgende woorden:

„In het kort, mijn raad is deze (en ik geef dien met den wil aan de uitvoering ervan voor 100 pCt. mede te werken): laat ons een „Association of Cooperation" vormen, waaraan ten grondslag ligt de mogelijkheid van stabiele productie, in samenwerking met die verkoop-organisaties, die bereid zijn zich bij ons aan te sluiten, en laten wij ons niet bezorgd maken over die, welke dat niet willen."

Het is natuurlijk van algemeene bekendheid, dat staatsbemoeiing onnoodige kosten medebrengt en een groot opgezette exploitatie, in welken vorm dan ook, bemoeilijkt, zoodat ten slotte de consument het gelag betaalt. Wij behoeven slechts, als een illustratie van ons betoog aan te stippen wat vóór 1929 in Roemenië is gebeurd.

Bij een steeds opgaande petroleumproductie werden daar nl. — alléén door staatsbemoeiing — de financieele resultaten nihil, ontving de Staat steeds minder inkomsten uit deze industrie, zoodat hij in financieele moeilijkheden geraakte en last but not least — werkte het voorbeeld, dat de grootste Roemeensche buitenlandsche petroleum maatschappijen geen winsten konden behalen, afschrikkend ten opzichte van de buitenlandsche kapitalisten om zich in welke Roemeensche onderneming ook te wagen.

Gelukkig is er thans een regeering, die inziet, dat het belang van het land medebrengt, aan de industrieën zoo min mogelijk moeilijkheden in den weg te leggen.

In andere landen werden geheele of gedeeltelijke petroleum-monopolies ingevoerd, welke als resultaat hadden hooge prijzen, slechte waren en slechte bediening van het publiek.

Gelukkig ziet men in de meeste landen in, dat staatsbemoeienis met de petroleumindustrie uit den booze is; de commercieele leiders hebben al moeite genoeg om hun bedrijven zoo economisch mogelijk te leiden. Waar de mogelijkheid bestond om verbetering te brengen in onlogische en oneconomische productie en distributie, zijn wij altijd bereid gevonden tot de meest mogelijke samenwerking. Laat men ook vooral niet vergeten, dat men in stede van geld, intelligentie en energie te verbruiken voor het opvoeren van productie waar geen consumptie tegenover staat, veel beter zijn aandacht kan concentreeren op het maken van geheel nieuwe producten uit de olie en haar derivaten, waardoor men nieuwe industrieën kan ontwikkelen en weer bijzondere consumptieafzetmogelijkheden kan scheppen, die op den duur weder tot nieuwe behoeften aan ruwe olie moeten leiden.

Over onze maatschappijen kan het volgende worden vermeld:

De productie bedroeg volgens onze laatste gegevens:

	1929 K.G. ton	1928 K.G. ton
Nederl.-Indië	4.746.426	3.971.045
Serawak	760.166	751.092
Egypte	271.520	268.461
Roemenië	852.372	705.854
Mexico (Corona	363.361	528.959
(Aguila	1.689.564	893.681
Venezuela	8.799.547	7.125.339
Trinidad	102.800	65.187
Vereenigde Staten (Shell Petrol. Corp.)	3.602.835	3.890.767
(Shell Oil Company)	3.980.717	3.812.233
Argenitinë	15.079	50.773
	25.184,387	22.063.411

Ook in het afgeloopen jaar hebben wij zoowel in het winnings- als in het raffinagebedrijf de meest moderne methodes in toepassing gebracht, terwijl door uitwisseling van gegevens onderling tusschen onze over de geheele wereld verspreide bedrijven ervoor gezorgd wordt, dat elke onderneming geheel up-to-date blijft.

CURACAO.

Omvangrijke uitbreidingen vonden plaats bij de tankinstallaties, waar zich een toenemende behoefte aan meerdere opslagruimte, zoowel voor producten als voor ruwe olie deed gevoelen. De totale opslagruimte is thans 1.840.600 ton.

De benzine installatie op Bullenbaai is ook vergroot.

Daar de huisvesting van het personeel der onderneming op Negropont langzamerhand onvoldoende dreigde te worden, is een omvangrijk bouwprogramma ter hand genomen voor den bouw van een woningcomplex op de plantage Gr. Piscadera ten N.W. van Emmastad gelegen.

Verder is gedurende het verslagjaar ook de vloot uitgebreid tot 32 schepen, terwijl ter voorziening in de behoeften aan meerdere dokgelegenheid een tweede droogdok van 4000 ton lichtvermogen in dienst werd gesteld onder den naam van „Julianadok."

VENEZUELA.

Als feit van beteekenis dient te worden gememoreerd de in November van het verslagjaar tusschen de voornaamste produceerende maatschappijen in Venezuela getroffen regeling, waardoor een meer rationeele productie-werkwijze mogelijk gemaakt is.

THE CARIBBEAN PETROLEUM COMP.

De ruwe olie-productie bedroeg: 1929 2.330.341 kg. ton, 1928 2.040 759 kg. ton.

De exploratieboring, welke ter verkenning naar de lichte olie-laag werd geboord, kwam op eind verslagjaar op deze laag in met de zeer belangrijke productie van circa 1500 ton per dag, waardoor de goede verwachtingen omtrent de productiviteit van deze laag werden bevestigd.

De noodige voorzieningen en verbeteringen hadden in het bedrijf plaats.

THE VENEZUELAN OIL CONCESSIONS LTD. Productie: 1929 6 469.206 kg. ton. 1928 5.084.580 kg. ton.

Waar noodig werden de verpompingsinstallaties uitgebreid en verbeterd, terwijl de modernste hulpmiddelen werden aangewend tot verkrijgen van de meest doelmatige en economische exploitatie.

Teneinde het omvangrijke moerasgebied, gelegen in het Lagunillas-veld afdoende te draineeren, is een aanvang gemaakt met de noodige werken.

COLON OIL CORPORATION. De in het vorig jaarverslag vermelde pijpleiding van het Colon District naar het Maracaibo-meer kwam gedurende 1929 nagenoeg gereed, evenals de bouw van een verschepinssteiger aan de kust.

Met de verpomping en verscheping van de geproduceerde olie werd begin 1930 aangevangen.

L. Veltman
EN FAMILIE
a/b „Stuyvesant". Tot weerziens.

Buitenland.

DE BEWEGING IN BRITSCH-INDIË.
Rabindranath Tagore over den toestand.

De dichter Rabindranath Tagore, die thans in Engeland vertoeft om te Oxford voordrachten te houden, heeft tegenover de „Manchester Guardian" zijn meening gezegd over den huidigen toestand in zijn vaderland Indië.

Toen ik jong was, aldus de grijze dichter, waren wij allen vol bewondering voor Europa met zijn hooge beschaving en zijn uitgebreide wetenschappelijke vorderingen en met name voor Engeland, dat deze beschaving tot ons had gebracht. Engeland was ons bekend geworden door zijn roemrijke letterkunde, die een nieuwe inspiratie had gebracht in ons jonge leven. De Engelsche schrijvers wier boeken en gedichten wij bestudeerden, waren vol liefde voor menschelijkheid, recht en vrijheid.

Dat alles wakkerde onze eigen jeugdige verbeelding aan. Wij geloofden met al ons eenvoudig geloof dat zelfs als wij tegen vreemde heerschappij in opstand kwamen, wij de sympathie van het Westen zouden hebben. Wij voelden dat Engeland aan onze zijde stond en wenschte dat wij onze vrijheid zouden krijgen.

Tagore zette vervolgens uiteen, dat de werkelijke verhouding tusschen Indië en Engeland eer die van het geweld dan van de vrijheid bleek te zijn, waardoor de hooge denkbeelden omtrent de Engelsche heerschers aan het wankelen gingen.

Wij maakten, zoo zeide hij, van nabij kennis met de Westersche mentaliteit in haar meedoogenloos aspect van uitbuiting en dit bracht ons meer en meer in opstand. Met name sedert den Europeeschen oorlog schijnt dit euvel nog erger te zijn geworden en is de verbittering in ons hart toegenomen.

Zij die in Engeland wonen, ver van het Oosten, moeten nu erkennen, dat Europa zijn vroeger moreel prestige in Azië geheel heeft verloren.

Het wordt niet langer beschouwd als de kampioen in de heele wereld voor billijke behandeling en de exponent van hooge beginselen, maar eerder als degeen, die de Westersche rassen-suprematie handhaaft en als de uitbuiter dergenen buiten zijn grenzen.

Engeland dient, zoo zeide Tagore nog, in weerwil van de huidige moeilijkheden tegenover Indië blijk te geven van een breeden blik, oprechtheid en verzoeningsgezindheid. Want men moet in Engeland duidelijk begrijpen dat er thans complicaties zijn ontstaan die nimmer uit den weg kunnen worden geruimd door repressie en door een gewelddadig vertoon van physieke macht. Repressieve maatregelen van thans, die hun hoogtepunt hebben bereikt in den staat van beleg te Sjolapoer, moeten onvermijdelijk een reactie te voorschijn roepen op onze eigen menschen, want vrees en paniek maken een aan het bewind zijnde regeering steeds hardvochtig en wraakzuchtig. Volgens Tagore zijn de thans in Indië opgelegd wordende straffen wreed en willekeurig en vormen zij onder het mom van handhaving van wet en orde, de ernstigste inbreuken op de wet der menschelijkheid.

Dit is voor Europa een moreele nederlaag. Hoewel Azië nog fysiek zwak is en niet in staat zichzelf te beschermen tegen agressie waar zijn vitale belangen bedreigd worden, kan het zich thans niettemin veroorloven op Europa neer te zien in plaats van er tegen op te zien.

Hierin liggen tragische mogelijkheden voor een langdurig conflict opgesloten. De Europeesche naties, die vaag het gevaar beseffen van deze toenemende vervreemding, denken nog steeds alleen aan kunstigmatige nieuwe regelingen door verschillende mechanische middelen. Zij spreken alleen over de mogelijkheden van het zich combineeren der groote mogendheden zelf voor een vereenigd optreden en vergeten daarbij het feit, dat deze zelfde mogendheden dagelijks den wereldvrede vernietigen, want met haar rassentrots negeeren zij het Oosten geheel. Zij beseffen niet, dat haar blinde arrogantie en haar vasthouden aan eigen superioriteit vroeg of laat beide halfronden tot den ondergang moet brengen.

Een oplossing van het vraagstuk.

Tagore verklaarde niet te gelooven in eenig uitwendig middel tot verbetering waar de innerlijke betrekkingen zoo diep zijn beroerd. Wat het meest noodig is, is meer een radicale wijziging van geest, wil en hart.

Waar hij werkelijk in geloofde dat was in een samenkomen van de beste geesten van het Oosten en het Westen ten einde tot een openhartige en éervolle overeenstemming te komen. Als er eenmaal zulk een verbindingskanaal kan worden gemaakt, waardoor vrij en oprecht van gedachten zou kunnen worden gewisseld, onbelemmerd door wederzijdsche naijver en achterdocht, eigenbelang of rassentrots, dan zou er een brug ter verzoening kunnen worden geslagen.

De Indische dichter betoogde nog, dat men in het Westen goed moest begrijpen, dat zij, die in het Oosten geboren zijn, in hun hart nog steeds de grootheid der Europeesche beschaving erkennen. De jongere generatie van het Oosten is, ondanks de verbittering van haar geest, begeerig van het Westen te leeren en zich het beste wat Europa te bieden heeft, eigen te maken. Zelfs bij onze ijdele pogingen om onzen band met het Westen te verbreken, terwijl wij worstelen voor de politieke vrijheid, maken wij in werkelijkheid het Westen het grootste compliment dat wij kunnen maken. Want in dien strijd zelf voor de vrijheid erkennen wij het nobele karakter der Westersche opvoeding, die ons uit onze sluimering heeft gewekt.

Het gebeurde te Sjolapoer.

Als een kleine aanwijzing voor het met minachting gepaard gaand geweld, dat onder den dekmantel van den staat van beleg wordt uitgeoefend, noemde Tagore ten slotte het afslaan der witte Gandhi-mutsen door militairen te Sjolapoer, een hoofddeksel dat ter eere van Mahatma Gandhi wordt gedragen. Het lichamelijke leed moge gering zijn, maar de beleediging zal diep worden gevoeld door millioenen, die den naam van Gandhi vereeren. Als dergelijke brutale daden voortduren zullen deze trotsche menschen daar later voor moeten boeten, want de stomme kreet dergenen, die zich niet kunnen verdedigen en der zwakken kan niet worden genegeerd.

AMERIKA.

De Hel te Chicago.

De hoofdcommissaris van politie in Chicago is afgetreden. Er was met klem aangedrongen op het ontslag van dien hoofdambtenaar. Men herinert zich, dat de journalist Litte, die voor de Chicago Tribune een onderzoek instelde naar personen, toestanden en methoden in „de onderwereld van Chicago", door een onbekend gebleven bandiet was vermoord, met een schot in het achterhoofd. Toen opsporing van den dader uitbleef, eischte het blad het ontslag van den hoofdcommissaris en diens adjunct. De openbare meening in Chicago is zeer verbolgen over deze nieuwe onopgehelderde moordzaak er zijn commissies uit de burgerij gevormd om het brandende vraagstuk te bespreken, en maatregelen te beramen tegen de misdaad en de misdadigers. Inmiddels is gezant Dawes al geinterviewd over het geval (hij bevindt zich in de V. St,). Uit dit interview blijkt dat Dawes nog geen verzoek om te Chicago politie-tsaar te worden. had onvangen.

De Daily Herald, het orgaán van de Britsche arbeiderspartij, heeft zich met de Chicago Tribune in contact gesteld en van dit blad uitvoerige bijzonderheden ontvangen over den stand van zaken te Chicago.

De schoonmaak van Chicago zal geruimen tijd eischen. Want het politieke leven van de stad is al even stinkend en bedorven als de misdadigerswereld; en de politieke schoonmaak kan niet geschieden door arrestaties op groote schaal. Een arrestatie kan gemakkelijk worden gedaan; maar met politieke intriges en corrupties heeft men niet zoo gemakkelijk spel.

Tot zoover de mededeelingen, verstrekt door de Chicago Trubune.

Er staat Chicago dus een groote hardhandige actie te wachten tegen de bandieten en een, daarmee parallel loopende, tegen de politici. Er zijn te Chicago na den moord op den journalist Alfred Little reeds 600 verdachte individuen in hechtenis genomen.

Maar daar de politie weet dat er zeker 10.000 beroepsmisdadigers hun arbeidsterrein vinden in Chicago is dat nog maar een eerste begin van de groote campagne. Het Amerikaansche Legioen van oudgedienden heeft meegedeeld dat zijn leden bereid zijn om onder een wettige aanvoering de wapens op te nemen ter uitroeiing van het bandietisme in de stad aan het Michigan-meer.

DANKBETUIGING.

Hartgrondigen dank aan allen, die blijken van deelneming hebben betoond gedurende de ziekte, bij en na het overlijden van

JOHAN RUDOLF RENFRUM.

Namens de familie
JOHN E. RENFRUM.
2—2 *Willemstad, 16 Juli '30*

WANNEER DE NIEUWE OORLOG UITBREEKT.....

BOMBARDEMENTEN MET BOMMEN VAN 1500 K. G.

Luchtvloot en Gifgassen.

Generaal-majoor Hugo Schaefer, inspecteur van het Oostenrijksche leger, hield te Weenen een opzienbarende voordracht onder den titel: „Wanneer de nieuwe oorlog uitbreekt" . . . . Ook als men in het oog houdt, dat hier een vroeger officier van de verslagen Oostenrijksch Hongaarsche monarchie aan het woord was, is het nog de moeite waard van zijn zakelijke uiteenzettingen kennis te nemen. Voor de vredesbeweging zijn deze uiteenzettingen in elk geval weinig aanlokkelijk.

Zoo wees de generaal-majoor op het feit, dat Frankrijk millioenen, franes besteedt voor het versterken van zijn grenzen niet alleen tegen Duitschland maar ook tegen Italië. Dit land organiseert zich van zijn kant onder den Duce op geduchte wijze voor zijn nationale aspiraties.

En zoo is het met alle staten gesteld zonder een enkele uitzondering. Natuurlijk wapent zich het eerst Rusland, het bloedland, dat als een zijner eerste leuzen in kranten en brochures laat schreeuwen: „Nooit meer oorlog". Wij hoeven hier slechts het woord aan te halen, dat de krijgscommissaris Woroschilov sprak tot de leden van het Handelscongres te Moskou: „Momenteel hebben wij een vredespolitiek noodig, maar in den toekomstigen oorlog voor de wereldrevolutie, zullen wij krachtig naar de wapenen grijpen. In den eerstvolgenden oorlog zullen onze luchtvloten, die door de nieuwste technische verbeteringen zich in alle weer en wind kunnen wagen, met hun chemische vernietigingsmethodes het allereerste woord spreken. In de lucht is ons Roode Leger reeds heden sterk genoeg om al onze tegenstanders te verslaan. Maar aan onze arbeiders in de fabrieken en aan onze professoren in hun laboratoria is het goed vertrouwd, om op een gegeven oogenblik de heele wereld de baas te zijn." Daadwerkelijk is dan ook het vijf-jarig plan van Rusland, om een industrieel centrum in Ural, in het Oosten op zoodanige wijze te vestigen, dat zelfs de moderne luchtvloten van alle staten samen daartegen niets zullen vermogen. Rusland bereidt een geweldigen wereld-oorlog voor.

Natuurlijk zijn over het algemeen de oorlogsvoorbereidingen van een geheel anderen aard dan de vroegere. De infanterie zal in deze nog hetzelfde blijven, maar de cavallerie zal voortaan uit ruiters, fietsers, pantserwagens en lichte tanks bestaan en tegelijkertijd zal zij artillerie, pionieren en telegraaftroepen met zich meevoeren. De Marine heeft als nieuw wapen het vliegtuig, dat van een moederschip opstijgt, hoofdzakelijk om door spionnagedienst en radiomeldingen hun land te dienen. Jachtvliegtuigen hebben tot doel den vijand het binnendringen te beletten en vliegen daarom met vloten van honderden tegelijk op. Intusschen vormen de bommen- vliegtuigen de artillerie van de lucht. Deze bombardements- vliegtuigen gooien bommen tot 500 K. G. zwaarte, die in een oogenblik een stadswijk kunnen vernietigen. Er zullen echter ook van 1000 K. G. hun vernietigingswerk verrichten; en naar een Amerikaansche melding zelfs van 1500 K. G.

Dan zijn er nog oorlogsvliegers, die zich bezig houden met den strijd op den grond en met machine-geweren of kanonnen. De massa-inzet van vliegtuigen kende in den wereldoorlog hoofdzakelijk het Westen. Maar de Italianen zijn pas na den oorlog met hun eigenlijke luchtvloot begonnen. Italiaansche vliegers hebben verre vluchten met groot succes en zonder de geringste hapering gemaakt. Zoo vlogen er 64 piloten van Rome naar Spanje en over Marseille naar Rome terug, en 30 naar Griekenland, Roemenië en Odessa zonder de minste moeilijkheid te ondervinden. Bij de bruiloft van den kroonprins voerde een Italiaansche luchtdivisie van 300 vliegmachines even buitengewone als dappere en handige manoeuvres uit boven Rome.

Een nieuw verweermiddel zullen ook de afstandskanonnen uitmaken. De inspecteur-generaal der Fransche artillerie streeft naar bewapening met kanonnen tot een draagwijdte van 70 tot 75 K.M., om op lange afstanden den vijand te kunnen bestoken. Maar er is een veel grooter kanon voor 120 K.M draagkracht, dan waarmee de Duitschers Parijs beschoten. Elk leger van eenige beteekenis streeft naar de mogelijkheid van een 200 K.M. kanon, en het is niet onwaarschijnlijk, dat Frankrijk dit al in gebruik heeft.

In den toekomstigen oorlog zal ook het gas als een geweldig en verschrikkelijk verweermiddel worden toegepast. De Franschen hebben een verklaring afgelegd: „dat geen gifgassen zullen gebruikt worden, dit in overeenstemming met de tegenpartij, en is dit laatste niet mogelijk, dan behoudt Frankrijk zich het recht voor naar omstandigheden te handelen." Op zichzelf is die voorwaardelijke verklaring reeds een bewijs, dat gifgassen worden gereed gehouden. Engeland is in dit opzicht eerlijker en erkent in zijn Militair Tijdsschrift tamelijk brutaal; „Gas en zwaar geschut zullen al naar de omstandigheden dit vorderen en niet volgens algemeene humanitaire begrippen worden aangewend."

Men weet uit de officieele berichten der Duitsche legerleiding: „Tegen het einde van den oorlog, bestond de artillerie-munitie voor minstens een kwart uit gasstoffen." Ook het groote Fransche hoofdkwartier verlangde in 1918 van het oorlogsministerie minstens 30% aan gaswapens. En over de latere technische moeilijkheden en studies omtrent de gaswapens en stikstoffen vertelt de Fransche inspecteur-generaal Kerr, dat deze onder de grootste geheimhouding worden vervaardigd en uitstekende resultaten beloven.

De Tsechoslowakeische regeering heeft getracht reeds in 1928 de geheele burgerlijke bevolking van gasmaskers te voorzien. Maar alle tot nu toe bekende voorbehoedmiddelen tegen deze venijnige gifstoffen, welke bij de inademing de longen vernielen, blijken ontoereikend. Men hoopt nog steeds op de techniek, die een middel aan de hand zal doen tot beveiliging tegen de afschuwelijke gevolgen, welke de gifgassen veroorzaken.

In den wereldoorlog heeft de vrouw in elk bedrijf den man vervangen, waardoor mannelijke krachten werden vrij gemaakt. In bepaalde staten, o.a. in Rusland, wil men in dit opzicht nog verder gaan. Zoo wil het „Roode Leger" trachten een bepaald getal arbeidsters in de school voor militairen op te nemen. Ook in Polen worden er vrouwelijke legers gevormd, en de Tschechoslowakeische officierenbond heeft aan alle sport en turnvereenigingen een ontwerp toegezonden van een wet over de voorbereidende militaire opvoeding der vrouwen. („Wehrzeitung" v. 21 Febr. 1930.)

Een geheel eigen hoofdstuk wordt gevormd door de nieuwe vestingbouwkunde. Ook deze is, evenmin als de cavallerie, nog voor een toekomstigen oorlog als totaal onbruikbaar verworpen. Frankrijk bouwt nog geregeld zijn vestingwerken uit. Wel zijn de tegenwoordige vestingen geheel anders dan de vroegere. Men bouwt deze niet meer als vroeger boven den beganen grond maar geheel onzichtbaar, meters diep ondergronds, zoodat een afdoende beschutting geboden is tegen bommen en gassen.

Frankrijk heeft de oude Duitsche vestingen als Metz en Straatsburg eenvoudig tegen het Oosten gekeerd en daartusschen een heele rij moderne vestingwerken, gedeeltelijk gecombineerd, ingebouwd.

De beteekenis der verkeerswegen zal van groot belang zijn voor den toekomstigen oorlog. De trein zal van wege de bliksemsnelle luchtaanvallen en verdragend geschut niet meer zoo gesehikt blijken als voorheen voor het vervoer van soldaten en geschut als in vroeger tijd.

Daarentegen zal het autotransport van een grootere beteekenis worden dan voorheen.

In vergelijking met den wereldoorlog, die eenmaal zal uitbarsten, is die van 1914 maar een gemoedelijk kinderspel. De menschelijke verbeelding schiet te kort in de voorstelling van de botsingen, erger dan elkaar naderende onweeren, van de geweldige luchtvloten, de dood en vernieling zaaiende bommenspuwende vuurduikers in den gluipenden nacht, electrische mijnontstekingen, die in het geheim zijn voorbereid, de vergiftigingsdampen, die geheele legers weerloos moeten maken of naar de hospitalen doen overbrengen. En te nieuwe oorlogsvoering zint op blokkades en onderzeesche slagvloten, die Genève en de Londensche Vlootconferentie niet zullen beletten.

De pacifist en de twijfelaar van het gezonde verstand der menschheid schrikken.

De Christen bidt: Van pest, hongersnood en oorlog, verlos ons, Heer!

Buitenland.

WRAAKROEPENDE TOESTANDEN IN BRITSCH-INDIË.

Zeventig millioen menschen, door eigen rasgenooten onderdrukt.

Men meldt uit Rome aan de Msbde:

De „Osservatore" heeft uit Bombay den volgenden tekst ontvangen van de rede, die den 28sten April op het congres der verdrukte Indische klassen, te Amradi, door den voorzitter, vrederechter Ramchandra Sutwajec Nekaljay, vroeger lid van den legislatieven Raad, te Bombay, werd gehouden.

Het congres werd georganiseerd door „The Depressed India Association".

De heer Nekaljay heeft zelf zijn rede voor de „Osservatore" vertaald en verzocht het pauselijk orgaan zijn stem te willen leenen aan zeventig millioen arme, verdrukte Indiërs.

Hij zond zijn rede juist aan de „Osservatore" toe, wijl hij wist, dat hetgeen de H. Stoel publiceerde over de geheele wereld gelezen werd en overal, ook in Engeland, met eerbied en achting behandeld werd.

Woordelijk schrijft Nekaljay: „Zijn Heiligheid is ook de Vader van alle armen. Mijn vurig verlangen is, dat de Christenheid, die zooveel voor het welzijn van Europa en de wereld deed, ook haar invloed moge doen gelden voor het welzijn van millioenen verdrukten in Indië, vooral door middel van de groote kloosterorden, die zich op den landbouw toeleggen."

De „Osservatore" verklaart zich gaarne bereid, de woorden van Nekaljay op te nemen.

„Wanneer men de geschiedenis der volken nagaat" zegt 'deze, „ziet men al heel spoedig, dat zij door de Voorzienigheid geleid wordt, en dat ieder volk, ieder ras en ieder land een tijdperk van bizonderen bloei en ontwikkeling van gedachten en idealen beleefde.

Een dergelijk tijdperk is thans voor ons, Indiërs, aangebroken, vooral voor de millioenen verdrukten in Indië, die eens zelf dit land bezaten. De stem van deze millioenen schreit ten hemel om de godsdienstige, sociale, economische en politieke verdrukking, waaraan zij sinds eeuwen bloot staan.

Onze stem is door den Vader der menscheid gehoord. Door Zijn Voorzienigheid zijn de toestanden in Indië in zoover gewijzigd, dat ook wij eindelijk onze stem verheffen kunnen, om de wereld bekend te maken, wat wij sinds eeuwen door de zoogenaamde hooge kasten van Indië geleden hebben.

Indië heeft allerlei regeeringen gehad, maar wij moeten God danken, dat Hij naar Indië een volk zond, dat zijn beschaving baseert op de broederlijkheid tusschen de menschen onderling.

Eerst sinds de Engelschen in Indië kwamen, zijn wij, de paria's, er in geslaagd de wereld bekend te maken met wat wij lijden.

Wij mogen niets bezitten, wij mogen ons niet ontwikkelen, wij mogen ons niet bewegen, wij mogen ons niet kleeden!

We moeten in ellendige hutten leven en worden verkocht met den grond, waarop wij wonen. Onze lichamen, onze vrouwen, onze kinderen zijn het eigendom van onze heeren, namelijk de Indiërs uit de hoogere kasten.

Zelfs onze ziel is niet vrij, maar slavin! Zelfs onze God en onze Godsdienst werden gedegradeerd, wijl de Bramanen het zoo willen.

Nu eerst kunnen wij hierover spreken, wijl er thans een gericht bestaat, waaraan allen zich hebben te onderwerpen!

Wij vormen een volksdeel van 70 millioen menschen, maar wij worden nog slechter behandeld dan de dieren!

Het paard immers mag men nog streelen, een hond en een kat mag men zijn voeder geven, maar ons, de „onaanraakbaren" mag niemand van de andere kasten aanraken, zonder zichzelf te verontreinigen!

Wij mogen niemand aanraken, wij mogen niemand aanzien, zelfs niet een Indiër uit een andere kaste op straat passeeren. Zelfs onze schaduw onteert de anderen!

Onze God verontreinigt de anderen! Onze God is door ons verontreinigd en moet, om door de anderen vereerd te worden, opnieuw worden gewijd.

Thans kent de wereld het lot, dat ons ten deel viel. Wie dit systeem eertijds heeft uitgevonden moet van den duivel zelf bezeten geweest zijn.

Ook in Europa werden dikwijls de zwakken door de sterken onderdrukt; het geluk van het Christendom echter, dat in Azië geboren werd en zich over Europa uitbreidde, gaf den slaven hun vrijheid weer en stelde ze met de anderen gelijk!

Veel van de „onaanraakbaren" zijn Christen of Mahomedaan geworden.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik, om al mijn kastegenooten er voor te waarschuwen geen Mahomedaan te worden. Deze godsdienst probeert zooveel mogelijk van ons te trekken, echter niet uit liefde of medelijden met ons, maar om zijn macht in Indië te versterken en teneinde de politieke macht in handen te krijgen.

Ze geven onzen kastegenooten geen onderwijs, ook geen land, waarop zij vrij kunnen wonen.

De Mahomedanen willen onze vrouwen alleen, om het aantal Mohamedaansche kinderen te vermeerderen en wanneer ze dit doel bereikt hebben, laten zij zich scheiden en laten onze vrouwen aan haar lot over.

Bij al hun politieken strijd hebben ze steeds alleen hun eigen voordeel gezocht, zonder zich te bekommeren om het lot der verdrukten.

Zij hebben zelfs de Indiërs zelf tegen ons opgehitst. Maar zij houden niet van Indië, want hun blikken zijn gericht op Afghanistan, Arabië, Egypte en Turkije. Daar vonden zij hun aanhangers tegen de Indiërs, want zij willen weer heer worden van het land.

Hun doel is alleen, het panislamisme uit te breiden, echter niet het welzijn van Indië te bevorderen.

Wanneer zij de overwinning zouden behalen, dan zou geheel hun haat zich tegen de verdrukte klassen keeren.

Echter ook van Mahatma Gandhi is geen heil voor ons te verwachten. Vroeger kwam hij van tijd tot tijd voor ons op: toen hij echter de anti-Engelsche beweging begon, zag hij, dat hij daarbij de hulp der hoogere Indische kasten noodig had. Thans sluit hij zijn oogen voor onze ellende.

(Wij gelooven, dat dit oordeel over Gandhi wel wat eenzijdig en hard is. Red. M.)

Wij weten echter, dat hij zijn doel nooit zonder onzen steun en dien der Mahomedanen bereiken kan.

Wij sluiten ons niet aan bij zijn prediking der passieve ongehoorzaamheid en tegen het zoutmonopolie, veeleer steunen wij de Engelsche regeering.

Hoe echter kunnen wij van het Engelsche volk een ware vrijheid eischen, wanneer de Engelschen zien, dat de Indiërs elkaar onderling onderdrukken?

Het weinige, wat tot nog toe in onzen toestand verbeterd werd, hebben wij te danken aan de Engelsche regeering. Dit weinige is echter niet voldoende en dikwijls meenen wij bemerkt te hebben, dat ook dit enkel met politieke bijbedoelingen gegeven werd.

De „onaanraakbaren" zijn vrijwel niet in de openbare instellingen vertegenwoordigd. In vele gevallen werden hun vertegenwoordigers op onrechtvaardige wijze bij de vertegenwoordigers der hoogere kasten en zelfs bij der Mahomedanen ten achter gesteld.

En toch kan ons lot alleen dan beter worden, wanneer ook wij zetels en stemmen krijgen in de verschillende publieke lichamen. Een eerste vereischte daarvoor is, dat onze kinderen veel beter onderricht ontvangen. Behalve gewoon schoolonderricht moeten zij ook onderwijs in de landbouwvakken ontvangen. Het tegenwoordig onderwijs past ons niet; het gevolg hiervan is, dat wij een groot aantal werkloozen en half-ontwikkelde menschen krijgen.

De houding der regeering ten opzichte van vorming onzer kinderen moet geheel en al veranderen in den zin, dien wij hier hebben aangegeven. Indië is een landbouwstaat! Het heeft groote onbebouwde vlakten, moerassen en oerwouden, die alle kunnen worden ontgonnen en bebouwd.

Wij weten, dat het bijv. ook met Frankrijk zoo gesteld was, voordat de christelijke monniken der Cisterziënsers en Benedictijnen in het land kwamen, om het te bouwen.

Alleen de christelijke monniken schiepen uit deze wildernis in Frankrijk een waar Paradijs, dit is ons allen bekend. Zij droegen de groote cultuur ook naar andere landen, zij leerden den kinderen van het land, den rationeelen landbouw beoefenen en gaven op hun gebied ook den bewoners van het land bereidwillig onderdak en verblijf.

Door de ontginning van onbebouwde terreinen kon ook de ongehoorde werkloosheid worden verholpen, die de Engelschen zelfs niet meester kunnen worden.

Ik stel daarom voor, dat wij ons tot onze christelijke broeders in Europa wenden, met het verzoek, dat zij ook naar Indië leden dezer bewonderenswaardige orden mogen zenden naar alle streken, waar verdrukten uit onze klasse gevonden worden.

Zij zullen hun zoozeer geroemde landbouwscholen ook bij ons stichten en onze kinderen leeren, wat goed en nuttig is, zooals zij dit ook in andere landen gedaan hebben.

In Indië hebben wij vóór alles behoefte aan een vrij, van de regeering onafhankelijk onderwijs. Dit onderwijs, dat christelijke orden ons zullen geven, zou ons beveiligen tegen alle aanslagen, die men van zoo verschillende zijden ons beraamt.

Men beraamt zelfs een aanslag op ons leven door de geboortencontrole, waarvoor ijverig propaganda wordt gemaakt. Na ons alles ontnómen te hebben, wat ons het leven nog eenigszins draaglijk maakt, willen ze ons ook nog het laatste ontnemen, onze kinderen, die onze eenige vreugde zijn.

Men stelt er zich niet meer mee tevreden, volwassenen te dooden, of tot slaven te maken, men wil onze kinderen reeds in den moederschoot vermoorden!

De Christelijke orden met haar groote wetenschap en kennis op allerlei gebied, zijn onze eenige, onze laatste toevlucht en hoop. Door haar tusschenkomst zouden wij gelukkig kunnen worden en alles kunnen verkrijgen, waarnaar wij op sociaal en politiek gebied streven.

Het communisme is niet voor ons, wij begrijpen het zelfs niet. Wij willen alles met rechtvaardige middelen bereiken.

Wanneer thans de onderdrukte kasten althans eenigszins ontwikkeld zijn, hebben zij dit te danken aan de christelijke regeering.

Wij hebben moeten erkennen, dat bij de christenen stand of kaste geen reden zijn, om onderscheid te maken in de leer of bij de behandeling van de leden der onderdrukte kasten. Daarom zij onze hoop op de christenen gevestigd.

DE WANKELE POSITIE VAN STALIN.

De macht der jongeren.

Wij lezen in de „Germania" van 4 Juni j.l.:

Steeds meer en meer versprei den zich geruchten, dat de positie van Stalin, den nog enkele dagen geleden almachtigen diotator der sovjetrepublieken, zeer wankel is geworden. In Moskou worden van mond tot mond de meest phantastische berichten over Stalin en zijn positie in de partij doorgegeven.

Nu eens wordt van een kloppartij gesproken, die in de pleinaire zitting van de centrale excentieve commissie zou hebben plaats gehad, dan weer zegt men dat Stalin om zijn positie te handhaven, gedwongen is, met zijn bitteren vijand Trotsky vrede te sluiten.

Trotsky zou tot volkscommissaris van landbouw benoemd worden.

Ook werd gemeld, dat Stalin tot een speelbal geworden is van de militairistische partij met Woroshilof aan het hoofd, alsook, dat hij door de linkerzijde der Komsomoltsy gedwongen wordt, zijn ontslag in te dienen.

Wegens de strenge censuur op de sovjetbladen en wegens de isolatie van sovjet-Rusland van de geheele wereld, is het zeer moeilijk, zich een beeld omtrent deze kwestie te vormen.

Het feit echter, dat de partijdag werd uitgesteld en het optreden van de weduwe van Lenin, Krilofskaja, tegen de politiek van Stalin, en de meeningsverschillen tusschen de Russische machthebbers onderling wijzen er op dat Stalin zich niet meer zeker voelt en veel van zijn aanzien bij de partij heeft ingeboet.

De „Germania" geeft daarna als eigenlijke oorzaak van Stalin's wankele positie zijn plotselinge zwenking aan in de landbouwpolitiek.

Hierdoor heeft hij tevens den steun zijner voornaamste aanhangers, de jongere communisten, verloren.

De oude bolsjewieken, schrijft de „Germania" verder, stonden, ondanks alles, nog onder den psychischen invloed van het oude sociale regiem. Zij kenden de machtige factoren van den z. g. burgerlijken staat. Juist deze kennis remde hen in zekeren zin bij hun revolutionnaire plannen.

Hoewel ook de redevoeringen der oudere bolsjewieken zeer revolutionnair klonken, wisten zij in hun hart zeer goed, dat alles niet zoo gemakkelijk kon worden veranderd, als de goedgeloovige massa dacht.

De communistische jeugd echter vat het communistische dogma op als iets, wat onmiddelijk te verwezenlijken is. Deze radicaal gestemde jeugd heeft Stalin tot nog toe trouw gevolgd en zijn veldtocht voor den opbouw van het socialisme op het platte land hartelijk ontvangen.

De plotselinge wijziging in de politiek van den dictator kan de jonge communistische generatie dwingen, zich van hem af te wenden en naar een anderen leider te zoeken.

Men heeft tot nog toe geen gelijkwaardigen opvolger van Stalin op het oog. Wat gebrek aan staatslieden betreft, deelt sovjet-Rusland het lot van Europa.

Als mogelijke opvolger van Stalin wordt Kaganowitz genoemd. Volgens anderen heeft de commissaris van oorlog, Woroshilof kans, tot dictator te worden benoemd.

DE KATHOLIEKE ACTIE IN MEXICO.

Nieuwe opbloei.

Men meldt uit Rome aan de Msbde:

De „Osservatore" vestigt de aandacht op een klein tijdschrift, dat voor de studenten van het Zuid-Amerikaansche college „Pio Latino Americano" wordt uitgegeven, en dat interessante mededeelingen bevat omtrent den nieuwen opbloei van de Katholieke actie in Mexico.

Het tijdschrift publiceert een brief uit Mexico, waarin beschreven wordt, hoe de aartsbisschop van de stad Mexico in overleg met de overige leden van het Mexicaansche episcopaat de Katholieke Actie, die door de bloedige kerkvervolging geheel te niet ging, weer opnieuw aan het organiseeren is.

De Katholieke actie in Mexico heeft veel overeenkomst met de Italiaansche. Zij telt verschillende afdeelingen: 1e De Unie van Mexicaansche Katholieken voor volwassenen, gehuwden en ongehuwden boven de 35 jaar; 2e de beroemde Katholieke Mexicaansche jeugdvereeniging, de „A. C. I. M." voor jongemannen van 15—35 jaar en voor jongens van 10—14 jaar; 3e. de Katholieke vrouwelijke jeugdvereeniging voor meisjes van 15—30 jaar en voor kinderen van 9—14 jaar.

Deze organisaties staan alle onder leiding van een centraal comité.

Verder zijn genoemde organisaties verdeeld in diocesane vereenigingen onder leiding van een diocesaan comité en deze weer in parochieele vereenigingen.

DE WERKLOOSHEID IN ENGELAND.

Lloyd George zegt onvoorwaardelijk steun toe voor haar bestrijding.

Een redacteur van de „Daily Herald" heeft met Lloyd George een onderhoud gehad over het vraagstuk der werkloosheid, waarbij de leider der liberalen herhaalde, dat de heerschende werkeloosheid als een noodtoestand moet worden beschouwd, zoodat het bijeenroepen van een buitengewone zitting van het lagerhuis tot het treffen van maatregelen, die geschikt zijn om in dezen toestand te voorzien, gewenscht is.

De toestand is zoo ernstig, dat de liberalen er niet aan denken, eenige voorwaarden te stellen voor het verleenen van hun steun aan de arbeidersregeering. Zij zullen de regeering onvoorwaardelijk steunen, om deze de noodige meerderheid te bezorgen voor de maatregelen tot bestrijding van de werkloosheid.

Een groote nationale actie is noodig en het land staat voor een ernstig gevaar.

Het blad bespreekt de kwestie van samenwerking tusschen de liberalen en de arbeiderspartij in een hoofdartikel, waarbij het vaststelt, dat er geen sprake kan zijn van een coalitie tusschen de liberalen en de arbeiderspartij.

De regeering, die reeds alle voorbereidingen heeft getroffen tot bestrijding van de werkloosheid, draagt alleen de verantwoordelijkheid voor den toestand.

Van hier en daar.

JAARCIJFERS VOOR NEDERLAND IN 1929.

Regelmatige daling van de Geboortecijfers.

Toenemende spaarzin.

Dezer dagen is verschenen de jaargang 1929 der „Jaarcijfers voor Nederland", door het Centraal Bureau voor de Statistiek bewerkt en bij de Algemeene Landsdrukkerij verkrijgbaar gesteld. Op statistisch gebied strekt deze publicatie voor alle onderwerpen tot gemakkelijk te raadplegen bron. Enkele gegevens, daaraan ontleend, vermelden we hieronder.

In 1929 vermeerderde de bevolking van ons land wederom met ruim 100.000 inwoners, waardoor op 31 December j.l. het totaal van 7.832.911 werd bereikt.

Wat huwelijken, geboorte en sterfte betreft, zien wij de cijfers der gesloten huwelijken vrij constant blijven (tusschen 7 en 8 per 1000 der bevolking) de geboortecijfers regelmatig dalen (in 1929 22,8 per 1000 inwoners) en de sterftecijfers in de laatste jaren op en neer gaan. In 1928 werd het laagste cijfer (9,6 per 1000 der bevolking) bereikt, waarna 1929, door groote sterfte in het bijzonder koude eerste kwartaal, een stijging vertoont (10.7).

Aangaande de welvaart van onze bevolking volgen hier enkele cijfers der belaste vermogens. Sedert 1923/1924 nemen deze toe. Het bedrag van 14.073 millioen in 1927/1928 overtreft zelfs het cijfer van het hoog-conjunctuurjaar 1920/1921 (13.589 millioen).

Ook de cijfers der Rijksinkomstenbelasting stijgen sedert 1924/1925. Het bedrag van het totaal inkomen steeg van 3761 millioen in genoemd jaar tot 3932 millioen in 1927/1928.

De cijfers der Spaarbanken geven blijk van een toenemenden spaarzin der bevolking. In 1922 bedroeg het totaal tegoed aan de Rijkspostspaarbank 298 millioen en in 1928 ruim 340 millioen. Aan de part. spaarbanken was dit in 1920 273 millioen en in 1928 354 millioen.

Het aantal uitgesproken faillissementen, dat na de oorlogsjaren sterk was toegenomen (van 1092 in 1919 tot 4341 in 1924), toonde sedert dat laatste jaar een regelmatigen teruggang. In 1928 bedroeg het 3160.

De totale uitgaven voor armenzorg bedroegen in 1927 ruim 83 millioen gulden.

De handelsbalans vertoont, als steeds, een belangrijk invoersaldo. Dit saldo bedroeg in 1929 65 millioen gulden meer dan in 1928 en steeg daardoor tot 763 millioen.

In de nijverheid valt een uitbreiding van de Zuid-Limburgsche mijnindustrie op.

De visscherijvloot nam sedert den oorlog aanvankelijk in sterke mate af.

De oogst der voornaamste akkerbouwgewassen was in 1928 belangrijk grooter dan het jaar te voren.

In 1928 werden in totaal in Nederlandsche havens 24.610 zeeschepen in- en 24.890 uitgeklaard, resp. met een inhoud van 33.767.000 en 38.680.000 netto Register-ton. De cijfers wijken van die van 1927 niet noemenswaard af. Naar de havens toonen de inhoudscijfers der in- en uitklaringen voor Rotterdam in beide gevallen in 1928 ongeveer 61 o/o, voor Amsterdam ongeveer 18 o/o. Voor Rotterdam beteekent dit, vergeleken met 1927, een teruggang van ongeveer 2 o/o; voor Amsterdam duiden de cijfers op een gelijken vooruitgang.

De bevolking der gevangenissen enz. bedroeg op het einde der jaren 1924 en 1928 resp. 5066 mannen en 170 vrouwen en 4154 mannen en 101 vrouwen; de cijfers vertoonen van jaar tot jaar een regelmatige afneming.

BIJ DEN DOOD VAN EEN ZWEEDSCH EDELMAN.

Een geslacht uitgestorven.

Met buitengewone plechtigheid heeft dezer dagen de begrafenis plaats gehad van graaf Magnus Brahe, den laatsten afstammeling van een der oudste en meest bekende Zweedsche adellijke families.

De familie Brahe stond reeds 500 jaar lang aan het hoofd van den Zweedschen adel en heeft steeds een zeer belangrijke rol in het politieke en militaire leven van Zweden gespeeld.

De begrafenis werd o.a bijgewoond door Koning Gustaaf, kroonprins Gustaaf Adolf, prins Karel, prins Eugenius en talrijke vertegenwoordigers van den Zweedschen adel.

De rouwdienst werd geleid door den Protestantschen aartsbisschop Nathan Soederblom van Upsala. Nadat de lijkkist in de cripte van de kleine provinciekerk van Oestra Rijd bij Stockholm was geplaatst, sloot de aartsbisschop de deur en begaf zich vervolgens met graaf von Essen in een roeiboot naar het midden van het nabijgelegen meer, waar hij den sleutel van den grafkelder liet zinken.

Nadat zij teruggekeerd waren, werd het wapenschild van de familie plechtig gebroken om aan te duiden, dat de familie uitgestorven was.

Een en ander maakte 'n diepen indruk op de aanwezigen, die beseften, dat met het uitsterven van dit geslacht, een belangrijk hoofdstuk in de geschiedenis van het oude Zweden afgesloten is.

AMERIKA VERGOEDT DE IN DE OORLOG GENOMEN DUITSCHE SCHEPEN

Duitsche reederijen krijgen 74.250.000 dollars.

Volgens een bericht uit Washington heeft de Amerikaansche scheidsrechter Ermick beslist, dat aan 23 Duitsche reederijen een bedrag van ruim $ 74.250.000 zal worden vergoed voor de tijdens den wereldoorlog in beslag genomen Duitsche schepen.

Hij heeft tevens het departement van de schatkist geadviseerd met de betaling, die in termijnen zal geschieden, spoedig te beginnen.

De uitspraak is definitief.

Men verwacht, dát voor den eersten termijn $ 18.000.000 beschikbaar zal zijn.

„De „Hamburg-Amerika Lijn", de „Norddeutscher Lloyd" en de „Hansa" zullen hiervan het leeuwendeel ontvangen.

De vergoeding wordt verleend voor 94 in beslag genomen schepen.

Het thans toegekende bedrag is $ 31.000.000 hooger, dan de indertijd door president Wilson ingestelde commissie van taxatie had voorgesteld.

HONDERDDUIZENDEN EN MILLIOENEN BIJ DERBY

De Derby vindt ieder jaar plaats en hij is de gebeurtenis van Engelan. Dit jaar hebben zich er heel veel meer menschen warm voor gemaakt dan voor de wankele positie van Stalin of het lot der zeventig millioen Indische paria's.

De klassieke Derby schokt sinds anderhalve eeuw elk jaar het heel Britsche imperium, maar men zegt, dat hij ditmaal elk record geslagen heeft.

Reeds den avond voor den vierden Juni lieten tienduizenden zich in allerlei voertuigen van Londen naar Epsom transporteeren en de meesten hunner wisten vooruit, dat ze den nacht in de open lucht zouden moeten doorbrengen, hetgeen gezien het ongestadige weer een allesbehalve prettig vooruitzicht was.

Toen de Derby een aanvang nam, schatte men het aantal toeschouwers op twee honderd duizend. Die twee honderd duizend waren daar bijeengekomen, om een aantal paarden even om het hardst te zien loopen.

Zou het nu waar zijn, dat de menschen veranderen? Welneen! Ze zijn tegenwoordig nog even verzot op sensatie als vroeger. Dezelfde lui, die in de tijden der Romeinsche keizers naar het circus trokken, teneinde daar wilde beesten te zien vechten, of gladiatoren tegen gladiatoren, of christenen te zien verscheuren, gaan nu naar den Derby. Dat de sensatie er iets geringer is, is hún schuld niet. Ze zouden het graag anders willen, indien ze het met goed fatsoen konden doen en geleidelijk aan... Vandaag naar de Derby, waar jocky's en paarden hun nek wagen en morgen naar de voetbalmatch, waarin menschen als tanks en stormrammen fungeeren....

De grootste atractie van den Derby is overigens niet het paardenrennen, maar het wedden. Reeds maanden van te voren worden er in Engeland, Indië en andere deelen van het rijk verkapte loterijen georganiseerd, die op den uitslag van den Derby correspondeeren. Een millioenendans. Want niet alleen de honderdduizenden, die naar Epsom trekken, interesseeren zich bij de loterijen en de weddingschappen. Andere honderdduizenden doen hetzelfde, met als gevolg de vreemdsoortigste verrassingen. Verleden jaar won een Schotsche typiste een millioen gulden, dit jaar won een treinmachinist nog meer.

Het verloop der rennen, die over een afstand van anderhalve mijl plaats vinden en dus heel kort duren, werd per radio door het heele Britsche wereldrijk bekend gemaakt.

In Australië en China was de uitslag na 30 seconden bekend, in Buenos Aires na 16 seconden en in Singapore na 5 seconden.

Behalve de arme treinmachinisi, die 80 000 pond won, doch dit bedrag met een zwager en een collega moet deelen, aangezien hij het lot voor gezamenlijke rekening had gekocht, zijn ook rijke menschen nog rijker geworden dan ze waren.

De Hertog van Marlborough b.v. moet volgens de berekeningen van deskundigen met wedden eenige millioenen gewonnen hebben. In totaal hebben de winnaars een vijftigtal millioen in hun zak gestoken, ten koste van de verliezers. Maar die hopen op den volgenden Derby. Dat doet de verliezende helft van de Derby-wedders al sinds honderd vijftig jaar. Wie wil nu nog beweren, dat de menschen veranderen?

Msbde.

DE OUDE WAARHEID.

„Het oude verbond" zette het liberale „Vaderland" quasi-geestig boven een bericht, dat als volgt luidt:

„Te Brisbane sprekende in een vergadering van een vrouwenvereeniging, heeft Anny Johnson van haar tocht boven de Java-zee, waar zij in een onweersbui den koers kwijtraakte, gezegd: „Ik had alle hoop op behoud verloren en *zond een vurig gebed om redding op*, toen plotseling de wolken zich openden en een dubbele regenboog om het toestel heen verscheen"."

„Het Vaderland" ziet het merkwaardige van heel dit bericht uitsluitend in de uiterlijke verschijning van den dubbelen regenboog, wat het blad aan het Oude Verbond herinnerde.

Maar wat ons méér treft in dit bericht is de oude waarheid dat „nood leert bidden"

Ziehier het type van een ultramodern jongmeisje, dat den meest stoutmoedigen waaghals de loef wil afsteken door in een klein modelvliegmachine van Engeland naar Australië te vliegen.

Zij vertrouwt overmoedig op eigen kracht en durf.

Maar opeens ziet zij het gevaar, dat zich zoo sterk voor haar realiseert, dat zij alle hoop op behoud verloren acht, en op dit moment stijgt uit haar nog onbedorven jonge hart spontaan een gebed ten hemel om redding en uitkomst.

„Het Vaderland" weet er niet anders dan een grapje op te maken van wege dien Oud-Testamentischen regenhoog.

Maar één keer te meer wordt in dit geval weer eens de oude waarheid bevestigd: „nood leert bidden."

Msbde.

DE KERKVERVOLGING IN RUSLAND.

De Russisch Evangelische persdienst zendt enkele citaten uit de Russische bladen van den laatsten tijd, zoo b.v. uit de „Iswestia", dat „500 kleine boeren en dorpelingen te Donskoje, bij Stawropol besloten, om de kerkklokken en alle kostbaarheden der kerk den staat uit te leveren als betaling voor een tractor." De „Komsomolskaja Prawda meldt: „De georganiseerde kinderen der stad verlangden de onteigening der kerken. Zij hielden een demonstratie, waaraan meer dan 3000 kinderen deelnamen. Ingevolge het besluit van den raad der stad, een kinderkino in het leven te roepen verlangden zij de onmiddelijke sluiting en doorvoering van dit besluit. In de kerk komt dan een kino en een leeszaal voor kinderen." Hetzelfde blad vermeldt uit Podolsjk: „Podoljsk moet een goddelooze stad worden! De veldtocht tegen de laatste kerk wordt met groote geestdrift gevoerd."

De „Besboshnik" geeft een groot aantal berichten over het verbranden van beelden uit de kerken, zoo b.v. werden in Gorlowka 4000 beelden verbrand. Hoe men aan die massa's komt zegt het zelfde blad aldus: „Het kwam meermalen voor, dat de troepen der goddeloozen de huizen der boeren van een dorp één voor één afzochten en de beelden wegnamen." Ook uit de „Besboshnik" is het volgende: „Meermalen geschiedde het verwijderen van kerkklokken op de feestdagen en ook gedurende de godsdienstoefeningen. In de stad Morschansk waren zij die op den kerkelijken feestdag de klokken kwamen onteigenen dronken".

Dr. O. Schabert schrijft uit Riga: „In Toboljsk zijn van 17 kerken er thans 16 gesloten. De klokken zijn verwijderd en de kerken zijn grootendeels in gevangenissen veranderd; voor gevangenissen toch komt men steeds plaats te kort."

En zoo gaat het met groote eentonigheid bericht na bericht voort; het teekent een onderdrukking en verwoesting, welke aan de schrikkelijkste tijden der martelaren herinneren.

GEEN KANAALTUNNEL.

Te hooge kosten en te weinig voordeelen.

Het Witboek over het Kanaalplan, dat de conclusies van de officieele enquête-commissie bevat, vermeldt dat de voorstanders van het plan tot hun teleurstelling moeten erkennen, dat er nog vele elementen van twijfel en onzekerheid bestaan en dat de steun uit de kringen van handel en nijverheid alles behalve vurig is.

Het zet uiteen dat de totale kosten de 30 millioen pond verre zouden overschrijden, alleen voor den aanleg van de proeftunnel en van de hoofdtunnel, ongerekend nog de kosten voor wisselstations, locomotieven, rollend materieel enz. Tevens zou het groote kapitaal dat gestoken is in de Overzeesche Kanaaldiensten dan voortaan improductief belegd zijn.

De economische adviseerende raad uit de regeeringsdepartementen achtte de voordeelen van de tunnel onvoldoende om financieelen steun van de regeering te wettigen

De aanleg van nieuwe verdedigingswerken voor de tunnel zou £ 1 millioen tot £ 2 millioen kosten, opgerekend de jaarlijksche kosten voor onderhoud van een nieuw garnizoen enz.

BEGINNEN ZIJ 'T WEER TE BEGRIJPEN?

De „Haagsche post" geeft een bespreking van een boek gecomponeerd door zestien Duitsche auteurs: „de Vrouw van morgen, zooals wij haar gaarne zien".

„Wanneer gij de serie van interessante essays over de vrouw van de naaste toekomst gaat lezen, zult ge verstandig doen te voren u er wel van te doordringen, dat er niets ter wereld voor den mensch belangrijker is dan de schepping van de moeder, dat is het kind. Beseffen wij dat voldoende, als wij over de moderne vrouw spreken en schrijven?

Er is een neiging om de vrouw een andere positie in de moderne wereld te verschaffen. Welke de nieuwe rechten en voorrechten van morgen ook mogen zijn, altijd weer zal haar hoogste recht een voorrecht zijn, het kind en in het kind de toekomst en de bestemming van de menschheid te scheppen. Het middel tot die schepping is de wederzijdsche liefde van man en vrouw. Al wat buiten deze twee machten ligt, behoort niet tot de kern des levens, maar tot de peripherie.

RADIUM IN DE GENEESKUNDE.

Misschien beleven we den tijd nog eens, dat we inplaats van over „goudzoekers" over „radiumzoekers" spreken en als deze laatsten dan een beetje fortuinlijk zijn, kunnen ze — wat het financieele gedeelte betreft — met een gerust hart de toekomst tegemoet zien, want 't radium brengt, — zelfs in zeer kleine hoeveelheid — meer op, dan de vaak groote buit van menigen goudzoeker, die verheugd 't „eureka" heeft uitgeroepen!

Zilver en goud mogen als edele metalen duur zijn, platina circa achtmaal zoo duur zijn als 't koninklijke goud en per gram ongeveer tien gulden kosten, deze stoffen halen in prijs toch nog lang niet de duurte van het radium, dat per gram plus minus 175.000 gulden kost. En dit is dan eerlijk gezegd nog een zacht prijsje, want 't zal misschien een goed jaar geleden zijn dat een gram radium de niet geringe prijs van 800.000 gulden kostte.

De oorzaak van deze zoo geweldige prijsdaling was het ontdekken van radium in den Belgischen Congo. Voordien werd het radium in hoofdzaak gevonden in den Amerikaanschen staat Colorado.

't Radium komt echter zeer schaars voor.

Nog zeer onlangs meldden de bladen, dat de voorziening van radium uit den Congo waarschijnlijk snel zal afnemen tengevolge van het uitgeput raken der ertsvoorraden en dat er dus een schaarsehte van radium te wachten is.

De tegenwoordige prijs van 12.000 pond sterling per gram zou binnen een jaar of twee weer verdubbeld zijn, indien de verstrekte inlichtingen tenminste juist zijn.

Haar naam „radium" d.i. het „stralende" dankt deze stof aan de kracht van haar radio-actieve stralen. Men onderscheidt namelijk drie soorten uitstralingen; Alpha, Beta en Gammastralen, welke laatsten een zoodanige doordringende kracht hebben, dat ze gemakkelijk door een loodwand van 17½ c.M. dikte dringen.

Het is een stof, die zichzelf voortdurend ontleedt en het radium geeft materie in den vorm van warmte af.

Maar de oplossing gaat echter niet al te vlug, er is namelijk 2500 jaren tijdruimte noodig vooraleer een stuk radium zich door uitstraling heeft opgelost.

De bewerking van radium, n.l. de radio-activiteit, werd eerst ondekt door den Franschen natuurkundige prof. Becquerel en mevrouw Curie, die op deze ontdekking van den professor voortbouwde, ontdekte in 1898 het radium zelf.

In 1901 kwam prof. Becquerel tot de ontdekking, dat radium op het menschelijk lichaamsweefsel inwerkt. Een ontdekking, die van uiterst belangrijke waarde was voor de geneeskunde. En toch was deze ontdekking op zichzelf beschouwd zeer eenvoudig. De professor droeg in zijn zak een glazen buisje met radium en ondekte toen, dat zich op zijn huid ter plaatse verbrandingen vertoonden.

Met zeer veel succes gebruiken de geneesheeren tegenwoordig het radium voor behandeling van gezwellen en speciaal bij kanker-gezwellen.

Nog zeer onlangs heeft men in Rennes een frappant geval meegemaakt. De geneesheeren trachtten namelijk een man, die zich te Rennes in een ziekenhuis bevond en aan kanker lijdende was, met radium te genezen. Daartoe werden vier kleine buisjes, elk gevuld met vijf milligram radium (men lette op de uiterst geringe hoeveelheid!) met behulp van een waspleister op het aangetaste lichaamsdeel bevestigd. Groot was echter de verbazing, toen men na 't wegnemen van de pleister tot de ontdekking kwam, dat de buisjes waren verdwenen.

Was er een vergissing begaan misdrijf of diefstal in 't spel.

Men giste tevergeefs! Eindelijk ..... na veertien dagen kwam er een bekenning los uit den mond van den verpleegde zelf. Hij had de buisjes, die ongeveer de grootte hebben van een naald uit de pleister genomen en weggegooid. Hij kon het branderig gevoel dat het radium hem veroorzaakte niet verdragen!

Of de patiënt een busklant was of voor eigen rekening werd verpleegd, vermeldde 't bericht niet. Maar we kunnen er aan toevoegen, dat 't zeer wel mogelijk is, dat de man zijn kapitaal er niet aan vergoeid heeft, want ook in Frankrijk wordt evenals in Zweden radiumbehandeling van staatswege toegepast en nog wel gratis.

Msbde.

DE VOORGESCHIEDENIS VAN EEN WERELDKRIJG.

Een sombere voorspelling van Wilhelm aan koning Albert.

De Brusselsche correspondent van de Msbde meldt:

In de „Revue des Deux-Mondes" is een artikel verschenen van de hand van baron Beyens gewezen gezant van België bij den H. Stoel en, in 1913, gezant van België te Berlijn, waarin deze diplomaat een gesprek weergeeft dat hij, in 1913, met koning Albert heeft gehad, op het oogenblik, dat Z. M. de gast was van het Duitsche Hof.

De koning zou dan n.l. aan den gezant hebben gezegd, dat tijdens het galadiner te Potsdam de keizer zich langen tijd met hem heeft onderhouden over den politieken toestand van Europa. Hij beschouwde dezen als zeer slecht, door de schuld van Frankrijk.

De keizer was van oordeel, dat een oorlog met deze mogendheid onvermijdelijk was. Hij baseerde deze sombere voorspelling op de onverzoenlijke houding van de republiek, die doof was gebleven voor voorstellen tot een vredelievende entente, welke meer dan eens door Duitschland waren gedaan en ook op de meer en meer Duitsch-vijandige houding der Fransche pers en den revanchegeest der Franschen, die agressiever was geworden sedert de goedkeuring door het parlement van den driejarigen militairen diensttijd.

De koning, zegt Beyens, heeft getracht, deze noodlottige en verkeerde meening te weerleggen. Hij kende de Franschen beter dan Wilhelm II ze kende en hij heeft herhaaldelijk met Fransche staatslieden gesproken. en bij die gelegenheden steeds geconstateerd dat de Franschen bezield zijn met vredelievende gevoelens en met een oprecht verlangen naar vrede.

Doch de woorden des konings vonden geen weerklank en de keizer bleef bij zijn meening, dat een conflict met Frankrijk onvermijdelijk was. En hij voegde hier aan toe, dat de Duitsche legers op verpletterende wijze de overwinning zeuden behalen.

Na het diner heeft de chef van den Duitschen generalen staf graaf von Moltke als een nauwkeurigen echo van zijn keizerlijken meester, het thema tegenover den koning herhaald en even eens te kennen gegeven, dat de Duitsche troepen de overwinning zouden behalen.

In verband met den ernst van deze verklaringen, vroeg baron Beyens de toestemming van den koning, om deze gesprekken confidentieel te mogen mededeelen aan Cambon, den Franschen gezant te Berlijn, hetgeen door den koning werd toegestaan.

Moltke heeft later nogmaals de quintessens van dit gesprek met koning Albert bevestigd aan ridder de Melotte, Belgisch militair attaché te Berlijn.